

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 27

I Legislatura

Any 1980

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 13

Primera reunió
tinguda el dia 9 de desembre de 1980

SUMARI

S'obre la sessió a dos quarts i tres minuts de sis de la tarda, sota la presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera i Costa, acompanyat de tots els membres de la Mesa.

Punt primer de l'ordre del dia: Projecte de Llei sobre el Pressupost de la Generalitat per a l'any 1980.

El M. H. Sr. President diu que el Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre aquest Projecte ha estat publicat en el Butlletí Oficial del Parlament núm. 15. El M. H. Sr. President proposa d'ajornar el debat i la votació de l'article primer per si s'aprova alguna esmena que obligués a modificar els imports consignats, així com el Preàmbul, d'acord amb l'article 93.6 del Reglament del Parlament. (p.725).

Tot seguit l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances pren la paraula per fer una explicació global del Projecte (p.725).

Es procedeix després al debat i a la votació d'aquest Projecte. El senyor Alexandre Pedrós i Abelló, del G. p. de Centristes, defensa l'esmena de modificació, núm. 2, a l'article primer (p.726). El senyor Antoni Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, diu que, atesa la similitud de l'esmena núm. 2 amb els números 10 a 18 del G. p. d'Esquerra Republicana, preferiran defensar el Dictamen conjuntament (p.726).

*Tot seguit es procedeix a votar l'articulat del Dictamen fins a la **Disposició Final**. El M. H. Sr. President dóna compte d'unes errades observades en el text imprès i diu que en un Butlletí posterior ja hi figuraran correctament.*

El senyor Joan Hortalà i Arau, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per fer una observació (p.727).

L'article segon del text del Dictamen fins a l'article 41 i la Disposició Final s'aproven per unanimitat dels presents (p.727).

*El senyor Joan Hortalà i Arau, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per defensar les esmenes de supressió al **Capítol I**, números 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18 (p.727). El senyor Antoni Subirà i Claus, del*

G. p. de Convergència i Unió, intervé en el torn en contra (p.728). El senyor Alexandre Pedrós i Abelló, del G. p. de Centristes, intervé, des de l'escó, per fer ús del torn de rèplica i després retira l'esmena (p.729). Tot seguit el senyor Hortalà intervé en el torn de rèplica i les retira (p.729).

El senyor Joan Hortalà i Arau, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per defensar les esmenes números 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 i 27 (p.730).

Tot seguit es passa a votar l'**Estat de Despeses**, que s'aprova per 61 vots a favor, cap vot en contra i 62 abstencions (p.730).

El M. H. Sr. President diu que en l'**Estat d'Ingressos** hi ha una sola esmena mantinguda, la núm. 31, del G. p. d'Esquerra Republicana, el qual la retiraria si s'acceptava la transaccional que presenten. El senyor Secretari primer la llegeix i tot seguit el senyor Joan Hortalà pren la paraula per defensar-la, atès que ha estat acceptada per assentiment de la Cambra (p.731). L'esmena transaccional s'aprova per unanimitat dels presents (p.731).

Tot seguit es passa a votar l'**Estat d'Ingressos**, que s'aprova per 69 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions.

El M. H. Sr. President proposa de votar conjuntament l'**article primer** amb el text del **Dictamen** i el **Preàmbul**. El senyor Rafael Ribó, del G. p. del PSUC, demana votació separada.

L'**article primer**, d'acord amb el text del Dictamen, s'aprova per 57 vots a favor, cap en contra i 67 abstencions (p.731).

El **Preàmbul** s'aprova per unanimitat dels presents (p.731).

Els senyors Alfred Amestoy i Sáenz (p.732) i Lluís Armet i Coma (p.733), dels Grups p. del PSUC i Socialista, respectivament, intervenen per a explicació de vot.

Punt segon de l'ordre del dia: Mocions dels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat de Catalunya i Socialista, com a conseqüència de les interpellacions relatives a la resolució núm. 22, aprovada en sessió del dia 2 d'octubre de 1980.

El M. H. Sr. President, d'acord amb allò que estableix l'article 130 del Reglament, proposa d'acumular el debat d'ambdues mocions (p.733).

El senyor Eduard Martín i Toval, del Grup Socialista, intervé per una qüestió d'ordre, tot demanant si els Grups que han presentat la Moció podran fer ús del torn després dels esmenants, per tal de prendre posició en relació amb l'altra moció (p.733). El M. H. Sr. President respon al senyor Martín fent referència a l'article 130 del Reglament, atès que les mocions alludeixen a una mateixa qüestió o a qüestions que tenen connexió entre elles (p.734). El senyor Martín demana que consti en acta la protesta del seu Grup pel fet de no ser atesa la qüestió d'ordre (p.734).

El senyor Maties Vives i Marc pren la paraula per presentar la moció del G. p. del PSUC (p.734).

El senyor Pere Ayguadé i Ayguadé pren la paraula per presentar la moció del Grup Socialista (p.735).

El senyor Pere Roselló i Esteban, del G. p. de Centristes, intervé per exposar l'opinió del seu Grup (p.737). Tot seguit el senyor Pere Ayguadé intervé per al·lusions (p.738). El senyor Pere Roselló pren la paraula per fer ús del torn de rèplica (p.738). El senyor Pere Parera i Cartró, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per exposar l'opinió del seu Grup (p.739).

Tot seguit es procedeix a votar la moció presentada pel G. p. del PSUC. El senyor Secretari primer llegeix el primer punt de la moció, que es rebutja per 24 vots a favor, 58 vots en contra i 45 abstencions (p.740).

El senyor Martín i Toval demana que el segon punt es voti separatament. El senyor Secretari llegeix la primera part del segon punt, que s'aprova per 109 vots a favor, 17 vots en contra i cap abstenció (p.740).

El senyor Secretari llegeix la segona part del segon punt, que es rebutja per 24 vots a favor, 102 vots en contra i cap abstenció (p.740).

El senyor Secretari primer llegeix el **tercer punt** que es rebutja per 24 vots a favor, 102 vots en contra i cap abstenció (p.740).

El senyor Francesc Vicens, del G. p. d'Esquerra Republicana, demana que el **quart punt** es voti separatament (p.740).

El senyor Secretari primer llegeix la primera part del quart punt, que s'aprova per unanimitat dels presents (p.740).

El senyor Rafael Ribó, del G. p. del PSUC, retira el darrer incís.

Tot seguit es procedeix a votar la moció presentada pel G. Socialista. El senyor Macià Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, demana que es voti per apartats (p.740).

El senyor Eduard Martín i Toval, del G. Socialista, diu que els apartats segon i tercer resten decaiguts ja que se n'han votat uns de molt similars.

El senyor Secretari primer llegeix el **primer punt** de la moció, que s'aprova per 68 vots a favor, cap en contra i 58 abstencions (p.741).

Els senyors Eduard Martín i Toval, del Grup Socialista (p.741); Josep Roig i Magrinyà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p.742); Maties Vives i Marc, del G. p. del PSUC (p.743); Pere Parera i Cartró, del G. p. de Convergència i Unió (p.744), i Ramon Franch i Baiges, del G. p. de Centristes (p.744), intervenen per a explicació de vot.

La sessió se suspèn a dos quarts i un minut de nou del vespre, fins demà al matí a dos quarts d'onze.

S'obre la sessió a dos quarts i tres minuts de sis de la tarda. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa. Al banc del Govern seuen el Molt Honorable President senyor Jordi Pujol i els Honorables Consellers senyors Coll i Alentorn, Vidal i Gayolà, Gispert, Guitart, Trias i Fargas, Cullell, Laporte i Carol.

ORDRE DEL DIA

1. *Projecte de Llei sobre el Pressupost de la Generalitat per a l'any 1980.*
2. *Mocions dels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat de Catalunya i Socialista, com a conseqüència de les interpellacions relatives a la resolució núm. 22, aprovada en sessió de 2 d'octubre de 1980.*
3. *Necrologia del senyor Alfonso Carlos Comín Ros.*
4. *Proposició de Llei sobre Transferència Urgent i Plena de les Diputacions a la Generalitat.*
5. *Preguntes amb resposta oral.*

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, comença la sessió. L'ordre del dia ha estat distribuït a totes les senyores i senyors Diputats i el punt primer és el debat sobre el Projecte de Llei sobre el Pressupost de la Generalitat per a l'any 1980.

Aquest Projecte de Llei ha estat publicat en el Butlletí Oficial del Parlament; és a dir, el Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre aquest Projecte de Llei ha estat publicat en el Butlletí Oficial del Parlament número 15, del dia 5 de desembre.

D'acord amb l'article 93.6 del Reglament, proposo de debatre i votar el Preàmbul al final del debat, de manera que puguem, eventualment, ajustar el text del Preàmbul al text que hagi estat aprovat de l'articulat.

Començarem, doncs, pel debat i votació de les normes generals. Ara bé, de l'article primer, en què hi ha la totalitat de les despeses i ingressos, també procedeix, em sembla, reservar-ne la votació per al final, per si s'aprova alguna esmena que obligués a modificar els imports consignats. Per tant, en aquestes condicions, proposo que, en realitat, el debat comenci amb l'article número 2.

(El senyor Conseller d'Economia i Finances demana per parlar.)

Molt bé. Aleshores, com que em sembla molt natural que en un Projecte de Llei pressupostari hi hagi una explicació global introductòria, té la paraula per a fer-la el senyor Conseller d'Economia i Finances.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, només unes breus paraules per a situar el tema. Aquest pressupost del 1980 és un pressupost que, malauradament, arriba aquí, com es diu vulgarment, una mica a misses dites, i és producte dels pressupostos de l'any 79 prorrogats per a l'any 80 de la Generalitat, per dir-ho així, pre-estatutària, i completat amb els Projectes de suplement de crèdit i crèdits extraordinaris que el Parlament recordarà que es van discutir aquest estiu passat.

Per tant, doncs, aquests pressupostos són, bàsicament, els pressupostos del 79 prorrogats per al 80, consolidats amb aquestes dues lleis: la 2.80, del 29 de juliol, i la 3.80 de la mateixa data.

Tanmateix, val la pena —per això he pres la paraula— de significar algunes de les diferències, més ben dit, les diferències que hi ha en aquests Projectes i en aquests documents que vam aprovar l'estiu passat i que són les següents: hi ha, en primer lloc, algunes variacions en la quantificació de les despeses per raons de llocs de treball; és a dir: hi ha hagut algun cas en què s'ha hagut d'alterar alguna de les partides —molt poques—, i per quantitats insignificants. Per exemple, en el cas d'un Cap de servei de la Conselleria de Treball ens havíem deixat, en els Projectes del mes de juliol, uns endarreriments; s'hi han inclòs i en menys quantitat; per exemple: hi ha un Cap de servei a la Conselleria de Justícia que s'havia pressupostat sencer el mes de juliol i que ve destacat des de la Diputació i, per tant, la seva despesa és menor. Però això són casos molt excepcionals, de molt poca importància. En la resta s'ha de tenir en compte el que he dit abans, o sigui que es tracta d'una consolidació d'aquests tres documents: pressupost del 79, crèdits extraordinaris i suplements de crèdit.

Hi ha, tanmateix, unes modificacions concretes que pugen 35.346.000 pessetes, que són les següents: una subvenció al gran Teatre del Liceu de 6.000.000 de pessetes; una subvenció per a Rosa Sensat, 11.000.000 de pessetes; una subvenció per al proveïment d'aigua a les comarques del Segrià i de les Garrigues, aquest estiu passat, 10.000.000 de pessetes i els lloguers d'un local ocupat per la Comissió Mixta de traspassos, de 270.000 pessetes; condicionament dels locals ocupats per la Comissió Mixta de traspassos i la Direcció General de la Joventut, que puja 8.076.000 pessetes. I això són les úniques variacions de substància que hi ha en els pressupostos de l'any 80 que avui sotmetem a l'aprovació del Parlament en relació amb els tres documents a què he fet referència abans.

Quant a la resta, les despeses són pràcticament les mateixes —amb l'excepció d'aquests 35.000.000 que s'hi han d'afegir—, i tenim, doncs, un 23,8% per a atendre les infraestructures de la Generalitat i un 76,2% que fan referència a les despeses corresponents als traspassos. Aquestes despeses, si les volem classificar amb criteris econòmics, ens trobem amb unes operacions corrents del 45,2% i unes operacions de capital del 54,8%, basades sobretot en inversions d'obres públiques i política territorial.

Quant a les fonts de finançament d'aquestes despeses, són ben conegudes. Són bàsicament les transferències provinents de l'Estat; unes destinades a finançar els serveis transferits i unes altres destinades directament a finançar despeses d'infraestructura o de nou establiment, com potser el Govern de la Generalitat o el mateix Parlament. Aquests dos grups de despeses constitueixen el finançament bàsic previst en aquests pressupostos de l'any 80. I, realment, jo crec que no hi ha cap altra dada que sigui diferent del que ja coneix el Parlament, dels documents o bé de les lleis que va aprovar aquest últim mes de juliol.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, abans d'entrar, doncs, en la discussió de les esmenes i en la votació d'aquestes i dels articles, ¿és que la Comissió ha designat algun dels seus membres per a defensar el Dictamen? *(Pausa.)*

No. Molt bé.

Aleshores, encara que la votació de l'article primer ha de reservar-se —com deia— per al final, hi ha, tanmateix, una esmena, l'esmena número 2, presentada pel Grup parlamentari de Centristes, de modificació d'aquest article primer, que hauria de debatre's ara.

Pel Grup parlamentari Centrista, té la paraula el senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, aquest és un tema una mica enutjós; fonamentalment, l'esmena nostra el que fa és posar de manifest la preocupació que va haver-hi a l'hora de la discussió en el si de la Ponència i de la Comissió de les lleis 2 i 3, 1980, i d'alguna manera aquesta preocupació, la reitem ara, i aquest és l'objecte d'aquesta esmena. Això es refereix a tota la temàtica de les plantilles de personal.

Aparentment —i ara ens ho deia el Conseller— no hi ha diferències entre el que era el pressupost del 79 prorrogat per al 80 i després —afegit en aquesta pròrroga de pressupost— la Llei 2 de Crèdit Extraordinari i la Llei 3 de Suplement de Crèdit.

Però del contingut concret i específic —i faig la gràcia als senyors Diputats de llegir-ho—, al davant, i abans de començar les diferents seccions d'aquest pressupost, en la majoria de les seccions, que són les que nosaltres expliquem en aquesta esmena, a Presidència, a Governació, a Economia i Finances, a Ensenyament, a Política Territorial i Obres Públiques, a Justícia i a Cultura, se'ns diu que a les plantilles de personal aprovades per sengles decrets de diferents dates s'han fet unes quantes addicions, totes les addicions posteriors a la data d'aprovació de les dues lleis, el 29 de juliol. Aleshores, davant del dubte de si teníem més o menys gent, unes plantilles de personal més o menys grans, ja en el si de la Ponència, i aleshores ho vàrem reiterar en el si de la Comissió, vàrem demanar que se'ns especificqués —encara que fos d'una manera casolana— quines eren les plantilles exactes que en aquest moment tenia la Generalitat.

Bé, realment no les hem vistes, no les tenim. Possiblement —i això se'ns ha dit—, de cara al pressupost del 81 el tema estarà resolt, però formalment, de cara al pressupost del 80, manca aquesta explicació i és realment preocupant. Quan vàrem estar estudiant la llei 2 i la llei 3, ja vàrem assenyalar la nostra preocupació, que en aquells moments —i ara és una mica sorprenent— va ser la mateixa preocupació de diversos Grups parlamentaris —veig que ara només ens queda a nosaltres aquesta preocupació. Es repeteix el mateix: no tenim clar com va el tema de les plantilles orgàniques, no estem demanant —perquè això en aquest moment seria demanar l'impossible—, no estem demanant que hi hagi ja —perquè no és feta— una llei de la funció pública i una llei aprovant totes les plantilles orgàniques, però, òbviament, com a mínim, voldríem que, mitjançant sengles decrets del Govern, del Consell Executiu de la Generalitat, això ho tin-

guéssim tot més aclarit, i no que ens quedés —amb l'explicació prèvia que hi ha a les diferents seccions del pressupost que ara s'està sotmetent a la nostra consideració— que, de fet, s'hagin aprovat unes quantes addicions, addicions que són merament ordres de cada un dels Consellers en cada un dels casos.

Òbviament, estem mantenint aquesta esmena per intentar portar a aquesta casa la preocupació que es facin bé les coses. És l'esmena que intenta regularitzar una situació administrativa pressupostària que creiem que no és prou clara ni prou ben regularitzada. D'altra banda, el que passa és que potser no estem plantejant el manteniment d'aquesta esmena amb prou energia, perquè som al final, ens queda molt poc d'aquest exercici. I tant si anava endavant com endarrere aquesta esmena, en definitiva, els resultats concrets que es produirien serien realment minsos. Crec, de tota manera, que per una qüestió de regularització administrativa, cal la clarificació de tot aquest tema tan important, de la quantia i del detall de totes les plantilles orgàniques de la Generalitat. Aquest també és el cas del nostre Grup parlamentari, de deixar aquesta esmena aquí, esmena que té una naturalesa educadora. I així estic reclamant l'atenció de tots els senyors Diputats sobre aquest tema. Esmena que, com a mínim, voldríem que tingués una conseqüència important, que entre tots acabéssim de fer satisfactòriament bé el pressupost del 81. També ens agradaria a nosaltres, Centristes de Catalunya, que acollim aquesta esmena, que estiguéssim en condicions de presentar, d'una manera regularitzada —creiem que ara no ho està prou— les plantilles orgàniques i, per tant, el pressupost de l'any 80.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra de l'esmena, té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, atesa la similitud de contingut de l'esmena núm. 2, del Grup de Centristes, amb les esmenes 10 a 18 d'Esquerra Republicana, si el Grup d'Esquerra Republicana hi estigués d'acord, preferiríem fer-ne la defensa conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: La defensa del Dictamen conjuntament. Bé, no hi ha cap inconvenient? En aquest cas, això vol dir que ara hauríem de passar a la votació de l'articulat. És a dir, continuem amb l'articulat i votarem aquesta esmena posteriorment. Bé, aleshores, reservant la votació de l'article 1, podem votar ara tots els articles del Dictamen, fins a la Disposició Final. Però aquí voldria fer observar als senyors Diputats que hi ha tota una sèrie d'errades que s'han conservat sobre un text primitiu, a causa de la pressa amb què això va ser passat a impressió per tal que poguéssim complir els terminis i pogués ser vist a la sessió que ha començat aquesta tarda. La primera errada és en l'article 18.3. Allí on diu: «La intervenció podrà emetre informe favorable malgrat els defectes que contingui l'expedient, sempre que s'hagin incomplert», òbviament, ha de dir «sempre que no s'hagin incomplert». És a dir, que a la tercera línia del punt 3. entre les paraules «que» i «s'hagin», s'ha d'intercalar «no». El sentit del text ja indica que, evidentment, s'ha d'intercalar aquest «no». Evidentment, totes aquestes errades —ho dic perquè si algun dels senyors Diputats

vol estalviar-se la molèstia de corregir l'exemplar del Butlletí—seran corregides en un Butlletí posterior.

Hi ha una nova errada en l'article 24, en el punt 2, segona ratlla, on diu: «es procedirà a reduir la contractació». En comptes de «contractació» ha d'ésser la «contracció».

Finalment, per congruència amb l'article 12, on, en el punt 1.b, diu: «Disposició de despeses», el títol de la secció 5.ª hauria d'ésser «Disposició de despeses» i no «Liquidació de despeses», com diu el Butlletí.

La mateixa correcció, és a dir, la substitució de la paraula «liquidació» per la paraula «disposició», hauria de fer-se a l'article 25, a la darrera ratlla de l'apartat 1. La raó és la mateixa que anteriorment. I, dintre del mateix ordre d'idees, al final de l'article 26, quan diu «l'import dels crèdits que han estat liquidats», caldria dir: «l'import dels crèdits que han estat disposats». És a dir que en tot l'articulat cal dir «disposició, disposat», etc. en comptes de «liquidació» o «liquidat».

Finalment, en l'article 41, el punt 2 hauria de dir: «Aquest sistema serà especialment utilitzat quant a retenció de tributs, fiances i dipòsit, etc.», mentre que el text erròniament deia: «quant a retenció de tributs, aquest sistema serà especialment utilitzat en fiances i dipòsit». Ho repeteixo; el text correcte és: «Aquest sistema serà especialment utilitzat quant a retenció de tributs, fiances i dipòsits». Bé, aquestes són totes les errades observades i, per tant, un cop aclarit aquest punt i efectuada l'esmena tècnica del text, podem passar a la votació de tot l'articulat llevat de l'article 1. És a dir, votariem l'article 2 i els successius, fins a l'article 41 i la Disposició Final.

(El senyor Hortalà demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Hortalà...

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, hi ha un conjunt d'esmenes que fan referència a l'article 10.

El Sr. PRESIDENT: Però, alteren el text de l'articulat? Em sembla que no alteren les xifres de l'Annex, no?

El Sr. HORTALÀ: De l'Estat de Despeses. No l'alteren.

El Sr. PRESIDENT: De l'Estat de Despeses. No alteren el text de l'articulat, eh? Per això, com que no alteren el text, jo crec que podem votar-lo i després passarem, evidentment, a l'Estat de Despeses, i aleshores n'examinarem les esmenes. D'acord? Aleshores, doncs, anem a votar ara el text del Dictamen, article 2 fins a l'article 41 i la Disposició Final. Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

. Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

No hi ha ni vots en contra ni abstencions; queda aprovat el Dictamen, article 2 fins a l'article 41 i la Disposició Final, per unanimitat dels presents. *(Rialles.)*

Bé, primer passem a l'Estat de Despeses, en el qual hi ha una sèrie d'esmenes presentades pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Hi ha unes esmenes al capítol I, de supressió, que són les esmenes 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18. Suposo que es poden defensar globalment i, per a defensar-les, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. PRESIDENT: Si em permet el senyor Hortalà, un segon només.

El Sr. HORTALÀ: No faltaria sinó, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Voldria dir també que en l'Estat de Despeses, tal com surt imprès en el Butlletí, també hi ha unes errades importants. En el capítol II, secció 02, allà on diu «65.446.383» ha de dir «69.667.824» *(Rialles.)* I en la mateixa secció, en el capítol IV, allà on diu «131.988.571» ha de dir «127.767.130». I en la secció 03, en el capítol II, allà on diu «39.901.241» ha de dir «35.679.800». I en el capítol IV, s'hi ha d'afegir, perquè no figurava en el text imprès, que l'import de les despeses per a la secció 03, capítol IV, és 4.221.441. Ho repeteixo: tot això serà, evidentment, corregit en un Butlletí posterior. Té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en principi, el Grup d'Esquerra Republicana està d'acord amb les breus paraules adreçades a la Cambra per l'Honorable Conseller d'Economia i Finances. Tot i així, hi ha certs matisos, certs matisos que són el fonament de les esmenes que presentem aquí. Possiblement, els senyors Diputats es demanaran per què Esquerra Republicana presenta esmenes a aquest Projecte de Llei quan, d'una banda, es tracta del pressupost del 1980, i ja som el desembre d'aquest any. És a dir, en lloc d'un pressupost, el que aquí hem estat discutint ara és un «postsupost». I, en segon lloc, perquè alguns, si no tots, dels temes més importants que seran esmentats, ja varen ser considerats el mes de juliol, particularment per les esmenes presentades pel Grup dels Socialistes i dels Comunistes. Tot i així, de tota manera, nosaltres hem cregut adient fer un esment d'aquest Projecte de llei, perquè les esmenes presentades volen tenir un objectiu fonamentalment didàctic, gairebé pedagògic. Per què? Primer: perquè, com a norma, el pressupost és de rang superior en relació amb els suplementos de crèdit i els crèdits extraordinaris. En segon lloc, perquè el pressupost no només ha d'ésser aprovat pel Parlament, sinó que ha d'ésser controlat i fiscalitzat en la seva estructura. En tercer lloc, perquè el pressupost, independentment, fins i tot, del fet d'ésser, aquest, el primer que es discuteix en aquesta Cambra té, si més no, un caràcter de precedent. encara que ho sigui des d'una perspectiva estadística. I en quart lloc, perquè ja fa més de sis mesos que dura l'actual Govern de la Generalitat i encara, en temes d'importància, no s'hi noten determinades orientacions malgrat que algunes d'elles foren indicades en les discussions que varen tenir lloc el passat mes de juliol. Per tot això, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana va presentar un conjunt d'esmenes a la Llei, a l'Estat de Despeses, i a l'Estat d'Ingressos, que, en Ponència i en Comissió, varen ser debatudes, algunes de les quals es varen retirar, i d'altres varen incorporar-se al text del Projecte. Però en restà tot un conjunt, un conjunt que creiem important i que forma part dels matisos que abans esmentava en relació amb les paraules del Conseller d'Economia i Finances; un conjunt d'esmenes que no afecten l'estructura tècnica, financera del pressupost, sinó el que hi ha darrere d'aquests números i d'aquestes partides, i que, en definitiva, fa referència a la situació del personal, tema

alludit abans pel senyor Pedrós, i el mes de juliol pels portaveus de Socialistes i Comunistes.

El tema de personal és un tema greu, és un tema important. Si no té claredat, si d'entrada no hi ha transparència, si d'entrada no hi ha garanties, provoca la desconfiança, i en aquests moments la lectura del pressupost, pel que fa al personal, provoca una certa desconfiança. Perquè, en el fons, es veu que el Govern no té cap mena de política de personal, no hi ha política de personal, no se sap com es lloga la gent, la gent que ha de fer les tasques administratives que donen suport, eficàcia i funcionament al Govern de la Generalitat. I nosaltres veiem que, en no haver-hi una política de personal, no hi ha garantia quant a la política d'incorporació dels funcionaris, no hi ha garanties ni tampoc el procediment no és clar. Procediment i garanties, garanties i procediment són, com és obvi, els requisits bàsics d'una política de personal coherent i feta amb transparència, perquè procediment i garanties diuen a la llum pública com i de quina manera es contracten els funcionaris, és a dir, per cada categoria de sou i càrrec quines són les condicions requerides, per cada un dels llocs en què es vol llogar un funcionari, i per cada una de les places vacants quina publicitat se'n fa perquè tothom que ho estimi oportú, i gaudeixi dels requisits demanats, hi pugui accedir.

Això no s'ha fet, s'ha promès que es faria, però no s'ha fet, i, per tant, nosaltres presentem esmenes en aquest sentit, esmenes didàctiques, esmenes d'un cert caràcter puntual a cada una de les seccions de l'Estat de Despeses, però són esmenes que volen deixar aquí enregistrat quina és la nostra preocupació i quina és la importància d'aquesta preocupació que tot seguit diré fent esment d'algunes xifres. Així, per exemple, a la secció 2, ens trobem que, aprovada la plantilla inicial el 19 d'abril del 80, hi ha unes incorporacions addicionals per resolució, el 3 d'octubre del 80 i que afecten vuit persones. A la secció 03, Governació, també amb una aprovació d'una plantilla del mes d'abril, hi ha un additament fet per una ordre del primer d'octubre, pel que fa al Gabinet tècnic, d'una persona; de deu persones més a la Secretaria General Tècnica, també per una ordre. Però a la Direcció General d'Administració local, ni per decret ni per ordre ni per resolució, és a dir, no se sap per quin procediment, ni amb quin tipus de garanties hi ha la incorporació de 23 persones. A la secció 04, Economia i Finances, l'ordre d'incorporació és del 23 de setembre, i suposa un total de 17 persones. A la secció 07, Política Territorial i Obres Públiques, ens trobem amb quelcom semblant al que passa a Governació: hi ha un decret que estableix la plantilla del 19 d'abril, i llavors hi ha unes incorporacions addicionals fetes a la Secretaria General Tècnica per ordre del 3 d'octubre: 16 persones. A la Direcció General de Transports, per ordre del 6 d'octubre, 92 persones; a la Direcció General de Política Territorial, per ordre del 3 d'octubre, 13 persones, i a la Direcció General d'Urbanisme, ni decret, ni ordre ni resolució —no s'explica el procediment—, la incorporació de 20 persones. A Justícia, el cas gairebé és de riure, perquè ni la plantilla quadra amb la realitat, ni la realitat amb les competències, tot i així s'incorporen, sense nominació específica, sembla ser, pel que he pogut llegir, 15 persones

d'una plantilla real d'11. A la Secció 15, Comerç i Turisme, la plantilla és nova, de 3 d'octubre, creada per una ordre; total: 118 persones. A Indústria i Energia, decret de 8 d'agost, també plantilla nova: 145 persones contractades i fins a 161 resten vacants.

Secció 17: Cultura. Passa exactament el mateix; l'ordre del 3 d'octubre crea plantilla, i en aquesta plantilla hi ha una incorporació addicional de 40 persones. I, darrerament, pel que fa a la secció 18, adjunt a la Presidència, aquí no hi ha estructura de plantilla, ni estructura de creació, i en total es troben 5 persones incorporades des de les últimes discussions.

Tot això, senyors Diputats, demostra, possiblement, la necessitat de cobrir uns serveis indispensables, demostra que s'ha de posar tot l'aparell en funcionament, però nosaltres creiem que el tema de personal és un tema tan important, tan coent, és un tema que, si no s'adopten d'entrada determinades garanties, si no es fixa d'entrada el procediment, hi poden haver a la llarga tants embolics, tanta subjectivitat, tanta arbitrietat que fins i tot es podria parlar, en aquest cas, d'una cosa tan migrada com és el clientelisme polític. I això ho hem de rebutjar, que quedi aquí enregistrat. No posarem obstacle a la feina de Govern, i ho dic una vegada més, però això ha de quedar aquí enregistrat. La política de personal ha de ser nítida, ha de ser transparent, s'ha de saber qui pot ocupar una plaça, quines són les vacants, amb quines condicions es va a aquesta plaça, i quina és la publicitat que se'n fa perquè tothom que hi tingui interès hi pugui accedir si és que reuneix aquestes condicions.

Perquè, en definitiva, muntar la infraestructura administrativa de la Generalitat no és un tema d'un partit, ni és el tema d'un Govern, es un tema de Catalunya, i per això ens preocupa, i per això ho denunciem aquí sense cap altra implicació, que quedi enregistrat, en parlarem més endavant. I, mentrestant, escoltarem amb atenció les explicacions que se'ns facin, prendrem nota de les promeses que, segur, se'ns faran, i només significarem que el que ara ha tingut o té la intenció d'unes esmenes de caràcter didàctic, de caràcter pedagògic, no hagi de ser necessàriament, de cara al futur, unes esmenes de rebutjament. Res més, moltes gràcies, senyors Diputats, senyor President.

(El Sr. Subirà s'aixeca per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra de les esmenes defensades, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Fa una mica més de quatre mesos, en aquesta mateixa Cambra, es van presentar, debatre extensament i aprovar unes lleis de suplement de crèdit i crèdits extraordinaris que tenien com a objectiu regularitzar la situació pressupostària de la Generalitat; amb el benentès que aquesta regularització no serà estrictament possible fins que es donin les condicions establertes en l'article 45.1 de l'Estatut de Catalunya, perquè fins llavors, i tal com es desprèn de la Disposició Transitòria Tercera del mateix Estatut, els Pressupostos de la Generalitat tindran el caràcter d'oberts. Però la situació en què es trobava llavors el Govern de la Generalitat no era ni tan sols aquesta de pressupost obert, que és la que tindrà, per exemple, per al 1981, sinó que es trobava —i

ho recordaré només breument, per no abusar de la paciència de la Cambra— amb uns pressupostos del 1979 prorrogats que no podien ni de bon tros servir per a les necessitats de l'any 1980.

Aquesta va ser la causa que amb caràcter d'urgència, i davant la Comissió de Seguiment i Provisional, es presentessin les lleis a les quals m'he referit en començar. En el curs del debat, que va culminar amb l'aprovació de les referides lleis, es va demanar que abans de presentar-se al Parlament els pressupostos del 1981, es presentés també el Pressupost del 1980. Per què he recordat tot això a les senyores i els senyors Diputats? Doncs, per una raó ben clara: perquè no es tracta, ara, de reproduir el debat que vam tenir ara fa quatre mesos, l'estatus jurídic d'una llei de pressupostos és exactament el mateix que el d'una llei de suplementos de crèdits o de crèdits extraordinaris. Per tant, el que ara farà aquesta Cambra, si aprova aquesta llei, no serà res més que el que ja va fer a finals de juliol, ni més ni menys, a excepció naturalment dels 35 milions addicionals que ens ha detallat abans l'Honorable Conseller d'Economia i Finances. Per aquesta raó, el Grup parlamentari de Convergència i Unió va entendre i entén que aquest document pressupostari que ara ens ocupa no té altra virtualitat que la d'una recopilació de coses ja aprovades i en bona part executades, cosa que ha permès, al Diputat que m'ha precedit, de parlar d'un «postsupost». Aquesta presentació d'un document recopilatori que, naturalment, ha d'ésser rebut i eventualment aprovat com a llei, té molts avantatges des del punt de vista de la Cambra, en el sentit que així, d'aquesta manera, la informació està més ben sistematitzada que en els tres documents anteriors —que, de fet, refon—, que són els pressupostos, com deia, del 79 prorrogats, el crèdit extraordinari i els suplementos de crèdits. I, per tant, creiem que així, d'aquesta manera, la tasca d'aquesta Cambra de cara als pressupostos del 1981 quedarà enormement facilitada.

En aquest sentit es va entendre, i no en cap altre, la presentació d'aquest Pressupost que ara ens ocupa, i no —ho repeteixo— en el de reproduir el debat de finals de juliol. En aquest document pressupostari s'han adjuntat també els pressupostos de les quatre Diputacions, així com, i a petició precisament del Grup d'Esquerra Republicana, els pressupostos d'explotació dels ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Creu, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, que amb això el Consell Executiu ha donat compliment al compromís que va agafar el mes de juliol. Però entrant concretament en l'esmena núm. 2 de Centristes, i en les esmenes 10 a 18 d'Esquerra Republicana, i dins d'aquesta interpretació del pressupost que ens ocupa, com una simple recopilació d'elements anteriors, a excepció —ho repeteixo— de l'afegit de 35 milions abans esmentat, aquesta consideració de mera recopilació m'eximiria d'argumentar en contra de les esmenes que s'han defensat. Però penso que cal fer-ho, que s'ha de fer, perquè quedi constància de les bases jurídiques de l'actuació de l'Executiu. L'Estatut de Catalunya estableix en la Disposició Transitòria Segona la subsidiarietat de la legislació de l'Estat, mentre el Parlament de Catalunya no legisli sobre les matèries de la seva competència; per tant, en el tema de les esmenes que ens

ocupen, són d'aplicació les lleis de règim jurídic de l'Administració de l'Estat, i la Llei de Procediment Administratiu.

A més, en l'etapa pre-autonòmica, la Generalitat va promulgar dues disposicions en relació amb aquest tema: el Reglament de Règim Interior de la Generalitat, de 18 de març de 1978, i el decret d'organització i competència dels òrgans dels departaments, de 25 de setembre de 1978. Aquest decret, en l'article 2 i 6 g), i el Reglament de Règim Interior, en els articles 15 i 23 a), estableixen que les Direccions Generals i les Secretaries Generals tècniques es crearan per decret, i que els serveis es crearan també per decret; pel que fa a Seccions i Negociats, cal veure el que diu l'article 2.1 de la Llei de Procediment Administratiu. Cito: «compite exclusivamente al Consejo de Ministros la creación, modificación y supresión de los órganos de la Administración superiores a secciones y negociados», de la qual cosa es desprèn, «sensu contrario», que la creació de seccions i negociats pot ser feta per ordre de ministre o, en el nostre cas, del Conseller corresponent. Sobre aquesta base jurídica s'ha actuat durant l'any 1980, i puc afegir també que en els casos en què el document, en l'annex de personal, no s'acompanya, al costat del concepte corresponent, del decret de creació és perquè es tracta de vacants, de vacants dotades en la transferència efectuada per l'Estat.

Ara bé, em sembla que el nucli d'aquesta argumentació meua és el que diré ara a continuació: el Consell Executiu, en les darreres sessions d'aquests últims dos mesos, ha anat aprovant tota una sèrie de decrets de plantilles que afecten tots els departaments, serveis, i seccions, de manera que el procés queda complet. Així, d'aquesta manera, els pressupostos del 1981 estaran sustentats, tal com es demana, sobre la base d'aquests decrets de plantilles pel que fa al personal de tots els departaments. Aquests decrets estan pendants només d'immediata publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*. Aquesta és l'explicació que podem donar als dos Grups que han intervingut posteriorment. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pedrós desitja intervenir per rectificar?

El Sr. PEDRÓS: Només des de l'escó, una breu intervenció, senyor President. Vull dir que, en definitiva, jo diria que l'esmena ha aconseguit els seus objectius si de debò es té en compte a l'hora de la discussió. En el Pressupost de l'any 81, les partides que apareixen ja són conformes amb els Decrets, per tant, nosaltres, el Grup de Centristes, retirem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Hortalà vol rectificar?

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, no és pas per cap afany de protagonisme; ja he dit abans que les esmenes tenien un pur caràcter didàctic, però precisament per això cal exhaurir-les fins al final. Estem d'acord que el Pressupost s'ha presentat recollint la pròrroga del 79 i els suplementos de crèdit i els crèdits extraordinaris aprovats per aquesta Cambra el mes de juliol. Hi estem d'acord. Estem d'acord que les tasques de Govern són sovint difícils, però voldríem estar d'acord que aquestes tasques han de ser

fetes al més clar possible en el tema de personal. El senyor Subirà —i això ha de quedar registrat, i per això he tornat a pujar aquí, a la tribuna—, el senyor Subirà ens diu —i també hi estem d'acord— que la majoria de nomenaments de personal s'han fet prèvia elaboració d'una plantilla, criteri del qual aquest Parlament no sap res. Serà una plantilla provisional, seran uns decrets, seran unes ordres, d'acord amb la Llei de Règim d'Administració Local. Perfecte. Però no és aquest només el tema. Hi ha una condició necessària i una condició suficient; la condició necessària és que efectivament hi hagi aquesta plantilla, per provisional que sigui, i que aquests nomenaments siguin fets per decret, per ordre, per resolució o per transferència de l'Estat, com sembla ser que passa amb les vacants de la Direcció General d'Urbanisme. Però no n'hi ha prou, amb això. S'ha de saber per quin procediment es cobreixen aquestes places, els llocs d'aquestes places vacants. I aquest és un tema del qual convé que se sàpiguen els criteris, i convé que aquesta Cambra els discuteixi. Perquè, si no —ho dic una vegada més— hi cap la possibilitat del subjectivisme i de l'arbitrarietat. Per a evitar-ho, la discussió és necessària, i certament, essent el mes de desembre, no és la nostra intenció mantenir aquestes esmenes. Per tant, les retirem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Retirades les esmenes, podem passar, doncs, a la votació, però potser primer podríem votar globalment l'Estat de Despeses, i, per tant, convidaria debatre les esmenes següents, del Grup d'Esquerra Republicana: 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 i 27, totes les quals fan referència als conceptes 172/2/B, és a dir, a retribucions complementàries de funcionaris cedits. El senyor Hortalà està d'acord a defensar-les conjuntament?

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, també molt breument. A efectes de registre, a efectes de cautela, amb caràcter didàctic i pedagògic (*rialles*), aquestes esmenes també tenen a veure amb el tema de personal. No es tracta pas ara de la necessitat d'instrumentar una plantilla i els criteris que la informen. Aquest conjunt d'esmenes té per objecte posar en coneixement d'aquesta Cambra i, per tant, del poble de Catalunya que la política de promoció interna no es pot fer tampoc sense uns criteris suficientment objectius. I el tema és el següent: totes aquestes esmenes, que ara defenso en bloc i que ja anuncio que retirarem (*rialles*), totes aquestes esmenes tenen una partida pressupostària, que se'n diu retribucions complementàries, als funcionaris cedits. Què vol dir, això? Vol dir que hi ha un funcionari que ve de l'Administració central, passa a la Generalitat, i la Generalitat, pel que sigui —segurament per necessitats del servei, segurament perquè l'Administració central transfereix els funcionaris de més baixa graduació—, per les raons que sigui, automàticament, en alguns casos, el Govern de la Generalitat puja de categoria aquest funcionari, el fa Cap de Secció, Cap de Servei, Cap de Negociat... Si un auxiliar administratiu, en la classificació dels funcionaris de l'Estat, se'l posa aquí —per necessitat del servei, pensant que després hi haurà

uns ingressos per costos indirectes que podran pagar-ho—, de Cap de Servei, de Negociat, de Secció, què passarà en el moment en què l'Estat, definitivament, transfereix el funcionari que era Cap de Servei, i que tenia la graduació o els condicionants per a ser-ne? En un mateix servei hi haurà dos Caps.

Mentrestant, s'haurà creat una situació de greuge comparatiu. Mentrestant, les tasques del Servei, del Negociat, de la Secció no funcionaran eficientment, perquè aquests problemes de greuge comparatiu són importants, i motiven, certament, el bon funcionament dels serveis. Convé que això quedi clar, i Esquerra Republicana, de cara a la discussió del pressupost del 1981, tal com hem fet amb el conjunt d'esmenes anteriors, només volem que quedi constància de la nostra preocupació, perquè una vegada més diré que no és un tema d'un govern o d'un partit dotar la infraestructura administrativa de Catalunya. Aquesta és la tasca que, en els seus criteris bàsics i fonamentals, s'ha de fer des d'aquest Parlament. Res més.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra sobre aquestes esmenes, desitja prendre la paraula algun senyor Diputat? El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Han estat retirades, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: De tota manera, encara que estigui retirada, el senyor Subirà tindria dret a la paraula. Però pot perfectament renunciar-hi. Bé. Aleshores, no havent-hi hagut torn en contra, no hi ha cap possibilitat de rèplica, que hauria estat justificada pel nombre d'esmenes defensades conjuntament. I, vist això, ja no havent-hi altres esmenes a l'Estat de Despeses, podem passar a la votació de l'Estat de Despeses, que és tal com figura a la pàgina 300 del *Butlletí Oficial del Parlament*, núm. 15, amb les rectificacions que he indicat anteriorment i que no alteren els totals.

Per tant, passem, doncs, ho repeteixo, a la votació de l'Estat de Despeses, tal com figura imprès al *Butlletí* amb les rectificacions indicades que no alteren els totals de cada Capítol.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Senyors Diputats, els preguem de continuar alçats, perquè hi ha unes divergències entre els comptes fets pels senyors Secretaris. Paciència... Potser d'aquí un temps tindrem instal·lat el vot electrònic, i tot això ens ho estalviarem. (*Remor de veus.*)

Poden seure. El resultat de la votació ha estat el següent: 61 vots a favor, cap vot en contra, 62 abstencions. Per tant, l'Estat de Despeses queda aprovat.

Passem ara a l'Estat d'Ingressos. En l'Estat d'Ingressos hi ha una sola esmena mantinguda, que és l'esmena número 31 d'Esquerra Republicana; però, quant a aquesta esmena, ha arribat un escrit a la Mesa dient que el Grup d'Esquerra Republicana retiraria aquesta esmena si s'acceptés una esmena de transacció de què el senyor Secretari donarà lectura. Recordo que perquè l'esmena de transacció pugui ser acceptada cal que tots

els Grups parlamentaris hi estiguin d'acord. Per tant, anem a donar-hi lectura i, si els Grups parlamentaris hi estan d'acord, es votarà l'esmena de transacció, i, en el cas contrari, tornariem a l'esmena 31.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Crear dins del Capítol IV de l'Estat d'Ingressos, l'article 49, 'altres transferències corrents', amb el grup 491, 'per les quals podran produir-se en l'exercici', amb un muntant de pessetes. Reducció de mil pessetes, en el muntant del concepte 4111.»

El Sr. PRESIDENT: ¿Hi ha alguna oposició que aquesta esmena transaccional entre l'esmena primitiva i el text del Dictamen sigui acceptada? *(Pausa.)* No havent-hi oposició, s'admet, doncs, l'esmena transaccional. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats. L'objectiu d'aquesta esmena era senzillament fer veure que en l'Estat d'Ingressos el dèficit funcional del pressupost, que pujava al voltant de mil sis-cents milions i escaig de pessetes, es finançava exclusivament amb una partida que tenia per denominació «subvenció amb càrrec a la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat». Tots érem conscients, que havent-se ajornat la transferència dels rendiments dels impostos cedits fins a primers de gener, no podia venir de la secció 32 dels Pressupostos Generals de l'Estat la totalitat d'aquest dèficit. Per tant, per a no començar l'exercici autonòmic, la vida autonòmica, amb un dèficit de funcionament, era important introduir-hi altres conceptes que, almenys nominalment, permetessin —si es trobaven els recursos— de cobrir aquest dèficit. Nosaltres vàrem presentar, consegüentment, que, juntament amb la partida 32 dels Pressupostos Generals de l'Estat, hi hagués, o es tinguessin en compte, subvencions d'origen divers. Això es va discutir i, fruit d'aquesta esmena, s'ha arribat a una transaccional que per a nosaltres és satisfactòria, i crec que ha de ser satisfactòria pel seu caràcter aclaridor dintre de l'estructura del pressupost, i que permet introduir una partida nova amb la qual, amb la quantitat simbòlica de mil pessetes, permetrà —d'acord amb l'article 3 ja aprovat de la Llei de Pressupostos, que permet que el pressupost sigui obert—, d'anar-la modificant en la mesura que es vagin trobant, per diferents indrets, romanents d'altres capítols, d'altres partides, o subvencions addicionals per part del rendiment d'impostos, o del que calgui, a fi i efecte que inicialment el funcionament de tot el que és la Generalitat no surti, ja d'entrada, amb un dèficit que nosaltres estimàvem al voltant de 300 milions de pessetes; perquè, dels 1.600 que hi eren tipificats, uns 1.000 ja s'han rebut fins al moment, 250 s'està en l'expectativa de rebre'ls —250-300—, i, per tant, quedaven 300 milions pendents de poder ser aplicats a les diferents partides de despesa. Aquesta era la intencionalitat de l'esmena; celebrem i agraïm que els diferents Grups hagin acceptat la transaccional i demanem, consegüentment, el suport d'aquesta Cambra per a la modificació que això suposa dins de l'estructura de l'Estat d'Ingressos del pressupost.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha algun torn en contra de l'esmena? El senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Donat que el nostre Grup considera acceptable l'esmena transaccional, no fem cap torn en contra.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, no havent-hi torn en contra, podem passar directament a la votació de l'esmena transaccional que acaba de defensar el Diputat senyor Joan Hortalà. Els Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional defensada pel senyor Hortalà ha quedat aprovada. Amb aquesta modificació, que no altera gens els totals, podem passar, doncs, a la votació del Dictamen pel que fa referència a l'Estat d'Ingressos. S'entén que es vota l'Estat d'Ingressos tal com figura en l'annex 2 b) de la documentació lliurada al Parlament, amb l'esmena transaccional que acaba d'ésser aprovada. Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest Estat d'Ingressos, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'Estat d'Ingressos ha estat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions. Ara, havent estat ja aprovats l'Estat d'Ingressos i l'Estat de Despeses, podem passar a la votació de l'article primer que havíem reservat i que cal votar amb el text del Dictamen, perquè no hi ha cap esmena —la del Grup Centrista ha estat retirada—, i les xifres corresponents al total de despeses i al total d'ingressos són exactament les que s'indiquen en el text del Dictamen. Jo proposaria també votar conjuntament el Preàmbul perquè el resultat del debat indica que no ha de sofrir modificació. Amb aquestes condicions *(el senyor Ribó demana per parlar)* votarem... El senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ: Jo demanaria votació separada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, aleshores votem primer l'article primer, amb el text del Dictamen.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'article primer ha estat aprovat, d'acord amb el text del Dictamen, per 54 vots a favor, cap en contra i 67 abstencions.

Passem ara a la votació del Preàmbul.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El Preàmbul ha estat aprovat per unanimitat dels presents. Queda, doncs, aprovada la totalitat del Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat per al 1980. *(Pausa.)* Perdó, hi ha hagut un error per part meua: en la darrera votació del Preàmbul el nombre de vots favorables no eren 54, sinó 57. 57 vots favorables, cap en contra i 67 abstencions... *(pausa)*, en la de l'article primer.

Bé, amb això hem acabat el primer punt de l'ordre del dia.

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Demano la paraula per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; per a explicació de vot, té la paraula el senyor Ribó, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. RIBÓ: El senyor Amestoy.

El Sr. PRESIDENT: Ah, el senyor Amestoy.

El Sr. AMESTOY: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, en aquest torn d'explicació de vot voldria referir-me als motius pels quals el Grup parlamentari del PSUC en primer lloc no ha presentat cap esmena ni en la Ponència ni en la Comissió, i, després, explicar també per què ha votat afirmativament, quan ho ha fet, i per què en altres aspectes s'ha abstingut, ja que en contra no hi hem votat.

Aquesta Llei de Pressupostos per al 1980 que acabem d'aprovar deriva, juntament amb alguns aspectes nous, de la Llei de Concessió de Crèdit Extraordinari i de Concessió de Suplement de Crèdit, que foren discutides i aprovades en aquest Parlament a finals del mes de juliol d'enguany, i del pressupost prorrogat del 1979 aprovat per la Generalitat provisional els primers mesos del 1980, amb la intenció de no interferir, des del Consell Executiu de la Generalitat provisional, la tasca de l'actual Govern de Catalunya. En els debats de juliol, tant en la Comissió com després en el Ple del Parlament, nosaltres defensàrem que el que era oportú —fins i tot tenint present i acceptant les raons d'urgència que donaven— era elaborar i presentar un pressupost per al 1980, entenent que era perfectament possible i que hi havia hagut prou temps.

Malgrat tot, el Govern no ho entengué així i es presentaren els projectes esmentats de concessió de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit, la seguretat dels quals criticàrem, així com els aspectes que ens semblaren poc clars o que no tenien la informació necessària, i als quals —aleshores, sí— presentàrem, de forma constructiva, diverses esmenes, tant de substitució com de supressió i d'addició, esmenes que, malgrat que moltes de les quals foren retirades, ens permeteren d'explicar les nostres posicions, i plantejar la necessitat que fossin tingudes presents en el futur i, molt concretament, quan es presentessin els pressupostos per al 1981.

Cal recordar —sense repetir les explicacions— el que nosaltres criticàvem aleshores: que es feien els actes abans de produir-se'n les normes. I deïem que no tenia sentit la creació de plantilla d'augment de personal dels departaments abans de produir-se els traspassos, perquè es podien plantejar problemes seriosos en l'estructuració de la Generalitat i entre els mateixos funcionaris, a causa de la forma com eren fets els nomenaments en els diversos negocis i serveis. De fet, això ja està generant conflictes entre el funcionariat, conflictes que, mitjançant les nostres proposicions, s'haguessin pogut evitar en part, però que no podran ésser definitivament solucionats —i aprofitem l'ocasió per a dir-ho— fins que no discutim i aprovem l'Estatut de la Funció Pública, per la qual cosa cal que el Consell Executiu ens presenti al més aviat possible un projecte en aquest sentit.

Totes aquestes qüestions, les hem escoltades en

aquells moments, tant en la Ponència com en la Comissió, com, avui mateix, en aquesta Cambra.

Nosaltres creiem que encara que aquestes preocupacions siguin justes avui dia —i per bé que en comprenem les raons i la perspectiva de l'explicació— el moment més oportú era el mes de juliol. Aleshores era quan calia haver dit i evitat el que ens semblava poc correcte. És per això que ja no ens semblava necessari i, al nostre entendre, tampoc gaire congruent tornar-ho a presentar.

D'altra banda, el Grup parlamentari del PSUC ja digué, durant aquells debats, que esperava que a final d'any el Consell Executiu presentés al Parlament els projectes aprovats, ordenats i tècnicament ben presentats. Amb això, nosaltres ja en teníem prou, per tal com pensàvem en la perspectiva dels pressupostos per al 1981. Que, al contrari, el Govern de la Generalitat ha preferit presentar-nos un projecte de llei de pressupostos per a l'any 1980, i aprofitar-lo per a incorporar uns crèdits per l'import de 36.000.000 de pessetes per a necessitats considerades urgents, a parer seu, d'acord. Però en la nostra opinió tampoc no era un motiu per a presentar esmenes que ja vam presentar al seu dia i a través de les quals explicàvem el que pensàvem.

De tot el que acabo d'explicar, senyores Diputades i senyors Diputats, no hem presentat cap esmena al projecte de llei que acabem d'aprovar. Hem votat afirmativament tot el text de l'articulat, el qual, en definitiva, és quelcom que està en marxa i, d'altra banda, ha estat millorat amb l'acceptació en Comissió d'algunes esmenes per part de Convergència i Unió. Ens hem abstingut en l'Estat de Despeses i d'Ingressos, no pas perquè no hi estiguem en desacord, sinó perquè no ens semblava congruent d'oposar-nos-hi; ja vàrem votar en contra quan enteníem que ho haviem de fer, el mes de juliol.

Del que es tracta ara és de posar-se a treballar i a treballar bé en l'elaboració dels pressupostos per al 1981. En primer lloc, que es compleixin els terminis acordats, que no s'estan complint, perquè se'ns digué que s'entregaria a la darrereria de novembre i fins avui em sembla que no s'han entregat.

D'altra banda, esperem que s'hagin tingut en compte les crítiques i els suggeriments que deriven de les esmenes presentades per tots els Grups, tant als crèdits extraordinaris i suplement de crèdits, aprovats el mes de juliol, com a la Llei de Pressupostos que acabem d'aprovar. De manera que no es repeteixin les mateixes insuficiències, sinó que, al contrari, puguem comptar amb un projecte presentable, ben ordenat, sense els mateixos aspectes obscurs i amb la màxima informació complementària.

S'ha de veure la importància dels pressupostos per al 1981, en els quals ja no només podrem plantejar-nos el fet de consolidar l'estructura de la Generalitat. Nosaltres ja ho hem dit, i ho repetim ara: s'han de donar al Consell Executiu els mitjans proporcionats amb els seus objectius, i els objectius no poden ser altres que l'aplicació d'un programa en el qual la lluita contra l'atur, la reconversió industrial o la normalització del català, entre altres, siguin considerades tasques prioritàries, tal com assenyalen resolucions ja aprovades per aquest Parlament. Res més.

Moltes gràcies, senyores Diputades, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: El senyor Armet, si us plau.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Armet té la paraula, en nom del Grup Socialista, per a l'explicació de vot.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per a explicar la nostra posició d'abstenció a l'Estat de Despeses i d'Ingressos en aquest pressupost del 1980, que sorgeix com a conseqüència del prorrogat del 79 i del que es va aprovar de suplement de crèdit i crèdit extraordinari el mes de juliol.

En primer lloc, convé assenyalar i recordar que el Grup Socialista va ser el que va presentar la posició de tenir aquest document compilat, aquesta compilació documental del pressupost del 1980, per tal de tenir un document al més coherent i complet possible a partir, evidentment, de la documentació descoordinada que tenim en relació amb el tema pressupostari.

La nostra posició fonamental es basa en una conseqüència lògica del que nosaltres ja vàrem dir el mes de juliol. Nosaltres podiem estendre'ns en totes les posicions, una a una, que vam mantenir el mes de juliol quan ens oposàvem a la filosofia política i administrativa del crèdit extraordinari i del suplement de crèdit. Dissortadament, les nostres posicions no van guanyar, i com que no van guanyar, no hem volgut —per responsabilitat i per conseqüència lògica— mantenir les mateixes posicions en un pressupost que, en aquest cas, lògicament, és un pressupost ja gastat i que és conseqüència lògica d'unes decisions anteriors de la Generalitat provisional i d'aquest Parlament, la qual cosa feia absolutament incoherent que nosaltres mantinguéssim les mateixes posicions que havíem mantingut.

Vull recordar aquí que les nostres posicions centrals continuen essent absolutament vigents en el sentit que aquest suplement i aquest crèdit extraordinari significà una inflació de la funció pública molt important. Sense que es justificués per la via dels traspassos, es va elaborar aquí la teoria del cistell, teoria realment curiosa i d'interès des del punt de vista del concepte nou administratiu, pel qual es creaven trenta-cinc «jefatures» de servei, vint-i-nou «jefatures» de secció, més de vint direccions generals. No hi havia cap criteri de funció pública coherent, cap criteri. I es van demanar uns criteris mínims, no la llei de funció pública, sinó uns criteris mínims que permetessin que aquest eixamplament de l'estructura de la Generalitat tingués alguna lògica. Així mateix, no responia als criteris de desenvolupament reglamentari correcte. S'anaven fent les coses, evidentment, amb uns criteris d'asimetria per a cadascun dels departaments, i, en última instància, el que es produïa era un creixement arrítmic de l'estructura de la Generalitat, la qual cosa ens feia veure que no hi havia una política de govern coordinada, i aquesta política de govern no tenia uns eixos bàsics en els quals basar aquest creixement lògic de la Generalitat, i es produïen casos insòlits com ara conselleries que tenien una posició moderada o conselleries que, realment, aquest plantejament inflacionari, el mantenien en tota la seva dimensió. Això ja ho vàrem dir i ho vàrem

exposar en profunditat el mes de juliol. Dissortadament, aquestes posicions varen perdre.

El Grup Socialista voldria fer el comentari següent: que la política parlamentària, en certa manera, igual com la política en general, és l'art de l'oportunitat; hi ha una oportunitat per a mantenir posicions en moments històrics determinats —el mes de juliol era un gran moment, era el punt zero, el punt zero que permetia el creixement d'aquesta Generalitat i la direcció d'aquest creixement— es van perdre unes posicions determinades i, aleshores, en plantejar fora de temps posicions que no es van mantenir el mes de juliol, el que sí que creen, evidentment, és una distorsió, en aquesta Cambra, que nosaltres no avalarem des del punt de vista del que nosaltres considerem responsabilitat política i conseqüència amb els nostres actes anteriors.

Des d'aquesta perspectiva de responsabilitat política i de ser conseqüents amb els nostres actes anteriors, nosaltres, evidentment, hem votat abstenció a l'Estat de Despeses i a l'Estat d'Ingressos, pels mateixos arguments que vàrem mantenir el mes de juliol, i voldríem dir que estem convençuts que, si més no, aquest debat haurà servit —i ens alegrem que hagin sortit posicions que nosaltres vàrem mantenir el mes de juliol a bastament—, perquè en els pressupostos del 1981 no es caigui en els mateixos i greus errors, des de la nostra consideració, en què s'ha caigut en aquest pressupost del 1980, no en aquest document, sinó pel que fa al crèdit extraordinari i el suplement de crèdit que es va aprovar el mes de juliol.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

Mocions dels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat de Catalunya i Socialista

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

No havent-hi cap altra explicació de vot, passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que fa referència a les mocions dels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat de Catalunya i Socialista sobre les interpellacions —aquí hi ha un error en l'ordre del dia que tenen els senyors Diputats— que van ser presentades en la sessió anterior.

El debat sobre les mocions resultat d'interpellacions és regulat per l'article 25, on diu que podrà fer-se d'acord amb el que s'estableix per a les proposicions no de llei, i en l'article 130 es diu que les proposicions no de llei relatives a una mateixa qüestió o a qüestions que tenen connexió entre elles es poden acumular al debat.

Per tant, fent ús d'aquesta disposició del Reglament, i des del moment que això no disminueix gens les possibilitats d'intervenció dels diversos Grups, acumulem en un sol debat les dues mocions, és a dir, que hi podran intervenir els Grups que han presentat les mocions i, després, tal com estableix també aquest mateix article 130, els Grups esmenants —en aquest cas no hi ha cap esmena que s'hagi presentat a la Mesa—, i els representants dels Grups que no hauran presentat esmenes.

Comencem, doncs, el debat... (*El Diputat senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.*)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, una

qüestió d'ordre. Els Grups que han presentat moció, lògicament, en la seva presentació de la moció corresponent, no es referiran a la moció d'alternativa que també ha estat presentada. ¿És que aquests Grups podran fer ús del torn després dels esmenants per tal de prendre posició en relació amb l'altra moció?

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec que les dues mocions són exactament similars excepte en un punt determinat en què hi ha una diferència. Aleshores...

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Un moment, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Això ho apreciarà el Ple, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, però jo crec que, com diu l'article 130 i com ja ho he dit abans, el debat es pot agrupar. Aleshores, és evident que les intervencions de cada Grup poden fer referència a la moció. Si és un Grup que ha presentat una moció, a la seva moció, i també pot fer referència a la moció de l'altre Grup. De manera que...

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Reitero la qüestió d'ordre per a dir-li, al senyor President, que difícilment el primer Grup que presenti una moció podrà fer esment d'una altra moció que serà presentada després i que no sabrà quina argumentació es donarà a l'hora de presentar-la.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, els...

El Sr. MARTÍN I TOVAL: És per això que el nostre Grup, senyor President, fent ús del que preveu el Reglament, demana tenir l'oportunitat de prendre posició específicament sobre la moció que no és presentada pel seu Grup.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, l'article 130 diu que el President de la Cambra o de la Comissió pot acumular, als efectes del debat, les proposicions no de llei —i, en aquest cas, això s'aplica a les interpellacions— relatives a una mateixa qüestió o a qüestions que tenen connexió entre elles. És evident que aquestes qüestions són idèntiques o, com a màxim, tenen una connexió evident. El text de les mocions és conegut de tots els senyors Diputats i de tots els Grups. Per tant, és evident que en la seva intervenció, un Grup pot fer referència a la moció de l'altre Grup, però no hi ha necessitat de més intervencions. És per economia de temps, perquè repetiríem dues vegades les mateixes qüestions.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Diria que no és atesa la meua qüestió d'ordre.

El Sr. PRESIDENT: No és atesa la seva qüestió d'ordre, senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Demano que consti en acta la nostra protesta.

El Sr. PRESIDENT: Que consti en acta.

Bé, en aquestes condicions, té la paraula el Grup que ha presentat la moció relativa a la primera de les interpellacions que foren discutides.

El Sr. RIBÓ: Pel nostre Grup, intervindrà el senyor Maties Vives.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors

Diputats, d'acord amb el que s'estableix en l'article 125 del Reglament d'aquesta Cambra, el nostre Grup parlamentari ha presentat la moció corresponent, ateses les explicacions, que considerem insuficients, del Consell Executiu en resposta a la nostra interpellació del propassat dia 3 de desembre. Els estalviaré de llegir el text íntegre de la moció, però sí que, evidentment, en la nostra explicació i defensa, i petició de vot als diferents Grups d'aquesta Cambra, hem de seguir forçosament el fil del que s'hi estableix.

Nosaltres fem la nostra moció, explicitem la crítica del Ple d'aquesta Cambra al Consell Executiu per l'incompliment en els terminis en la presentació del projecte de llei que s'establí en la resolució número 22 del dia 2 d'octubre. Estalviaré arguments. Considerem que aquest tema és un tema greu, que aquest incompliment evidencia, en certa manera, un rebuig o un no ple reconeixement de la tasca d'impuls i control d'aquesta Cambra, que s'exerceix també a través de la fixació de terminis en la presentació de projectes, i ratifiquem en el nostre text els que han de ser els criteris bàsics d'aquesta llei, és a dir, la dissolució de les Cambres Agràries i la creació de l'organisme de serveis agraris de manera que respecti la plena representativitat pagesa i no interfereixi en les competències municipals en matèria agrària. Creiem que el tema és prou important, perquè entenem que és l'element que ens permet institucionalitzar Catalunya, les relacions entre els pagesos i l'Administració de la Generalitat, l'Administració, en definitiva, de l'Estat a Catalunya. Perquè permet retornar als ajuntaments competències que els han de ser pròpies i que ho són a partir de la llei de règim local vigent. Perquè elimina els filtres sindicals. Perquè és la base per a esglaonar socialment a Catalunya un tema tan difícil i complex com és l'explotació familiar agrària, i perquè permet la creació d'un organisme de serveis modern i eficaç que doti la nostra Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca dels instruments i els mecanismes necessaris per a preparar aquest país per a l'ingrés a la Comunitat Econòmica Europea. I és per això que plantegem en el text de la nostra moció la proposta que, atès el rebuig que ja manifestava el dia 3 de desembre al text presentat pel Consell Executiu, s'elabori, amb mètodes similars als que s'estableixen a l'article 108 del Reglament del Parlament de Catalunya, aquesta proposició de llei de forma unitària.

Ho fem perquè entenem que, atesa la peculiar situació, la difícil situació en què en aquest moment es troba Catalunya enfront del Govern de Madrid, correspon sumar i no restar en temes tan difícils i complexos com aquest. Ho fem perquè el dia 2 d'octubre vam votar afirmativament aquesta resolució tots aquells grups polítics que, presents en aquesta Cambra, hem donat al llarg de molt temps suport al Sindicat de la Unió de Pagesos de Catalunya. Ho fem perquè en el moment de votar aquella resolució, el conjunt dels Grups parlamentaris que ho fèiem palesàvem una mateixa voluntat en la dissolució de les Cambres Agràries, una mateixa voluntat en la necessitat de posar fi als residus de l'organització sindical vertical al nostre camp.

I jo voldria recordar això avui aquí, recordar el paper que ha jugat i que continua jugant el Sindicat de la Unió

de Pagesos a casa nostra. Un sindicat que en aquests moments, avui, ara i aquí, ha estat capaç, en la seva reunió del dia 6 de desembre, d'arribar a aquesta resolució en quelcom tan important com el següent: «La Unió de Pagesos de Catalunya constata que en l'afer de les Cambres Agràries es reproduceix per part del Govern central un boicot constant a les institucions catalanes —que som tots nosaltres, entre altres— i la seva potestat legislativa. Aquesta actuació qüestiona la nostra capacitat autonòmica i ens fa afirmar que, si no som capaços d'aturar-la, difícilment podrem arribar a una capacitat real d'autogovern. És per això que la Unió de Pagesos, com a entitat representativa d'una part de la societat catalana, fa una crida als partits polítics, centrals sindicals, entitats i a tot el poble de Catalunya perquè entre tots articulem la necessària reivindicació fins a posar fi a la dinàmica que limita la nostra sobirania.»

Aquest crit de responsabilitat no és el primer ni l'únic, ni segurament el darrer, però, en tot cas, el paper globalitzador de la Unió, la font d'ensenyament que ha estat per a tots nosaltres el seu treball en reivindicació i defensa de la pagesia catalana ens passa, com recordava l'altre dia un company Diputat des d'aquesta tribuna, factura amb aquesta resolució. I nosaltres, quan plantejem la proposta de creació d'aquesta ponència, ho fem perquè ens preguntem què és el que desitja el Parlament de Catalunya en aquests moments: enfrontar-se a partir de concepcions de partit entorn d'aquest tema, o dibuixar entre tots l'alternativa que la Unió de Pagesos ens proposa per tirar-la endavant com a plena corresponsabilització amb aquesta factura que l'altre dia se'ns passava des d'aquesta tribuna. I diuen més els acords del Consell Nacional de la Unió de Pagesos de Catalunya. Demanen que s'elabori un altre text que s'adigui amb la resolució del Parlament del dia 2 d'octubre, de la qual s'han de sentir òbviament responsables els Grups parlamentaris i Diputats que la van votar. I nosaltres, orgullosos, diem que no vam ser sols, «que creiem que han de ser —diu la resolució— els que elaborin de nou aquest projecte». I ens fa, per tant, una crida a aquesta unitat. Ens fa, per tant, una crida a respondre als crits i als clams d'inconstitucionalitat en relació amb aquest projecte. I és per això que demanem que se'ns porti el dictamen del gabinet assessor, que, dit sigui de passada, ha estat lliurat gentilmente per l'Honorable Conseller d'Agricultura als diferents Grups parlamentaris, però pensem que ha d'entrar oficialment en aquesta Cambra, per tal que en coneguem el contingut i puguem discutir-lo perquè el nostre Grup entén que, a partir de la lectura d'aquest dictamen, no es veu enlloc la inconstitucionalitat un cop traspassades les Cambres Agràries.

Per tant, nosaltres, senyores Diputades i senyors Diputats, fem, a l'hora de plantejar i de portar a votació aquesta moció, una crida a la responsabilitat de tots els Diputats i les Diputades presents en aquesta Cambra. Aquest no és un problema de veure qui té la iniciativa legislativa. Aquest és un problema en el qual es tracta de construir entre tots un element essencial del futur del nostre camp. No entendre això, no entendre que aquesta llei és una llei que té per als nostres pagesos una situació assimilable a la institucionalització en altres sectors, és

no tenir consciència del que volem fer a Catalunya. Un insigne economista d'aquest país deia que el primer que calia plantejar-se era si volíem o no volíem agricultura a Catalunya, i això és quelcom a què anem a respondre també en aquesta votació. Es tracta, en definitiva, de saber què posem per endavant, si les concepcions de partit o si la voluntat de respondre a allò que ens demana la Unió de Pagesos de Catalunya. Es tracta, i el nostre Grup parlamentari ho vol reclamar des d'aquesta tribuna, que cap grup polític d'aquesta Cambra no pugui fer bandera del tema Cambres. Si algú pot fer bandera d'aquesta qüestió, si algú pot plantar-se davant d'aquesta institució com és el Parlament de Catalunya afirmant-se en el protagonisme, en el plantejament i en la voluntat de resoldre aquest tema en un sentit progressista, no és cap dels partits polítics d'aquesta Cambra, és només la Unió de Pagesos i, en tot cas, com a escolanets, com a minyones, els partits que li han donat suport des de la seva creació. (*Remor de veus.*)

Per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres demanem que es voti afirmativament la moció que el nostre Grup parlamentari ha plantejat per la importància institucional del tema, per coherència amb la votació del dia 2 d'octubre, per identitat amb la voluntat de posar fi a les Cambres Agràries en aquest país, per fer realitat la nostra concepció de l'autogovern en el camp català, però, sobretot i fonamentalment, per fidelitat als homes i les dones de la Unió de Pagesos de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Té ara la paraula, en nom del Grup socialista, el Diputat senyor Pere Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, avui em porta aquí, a dirigir-me a aquesta Cambra, la defensa d'una moció presentada amb coherència política amb la defensa, el dia 3, de la interpellació que nosaltres també vam presentar el dia 4 de novembre.

Aquesta moció està dividida en tres punts. El primer punt és «constatar l'incompliment per part del Consell Executiu del termini acordat pel Ple del Parlament per a la presentació del Projecte de Llei sobre Cambres Agràries». Ho diré de passada, no cal entrar-hi de ple. Els pagesos d'ahir i els pagesos d'avui, quan donen una paraula, la compleixen. Quan fan una promesa, fan els impossibles per complir-la. Quan tenen un compromís, el compleixen. El Consell Executiu té un compromís de governar Catalunya, un compromís que ve donat per aquest Parlament amb les seves votacions al seu dia, que ve donat per unes eleccions del poble de Catalunya. I perquè aquest compromís sigui complert, com ha de ser, han de complir els compromisos que li posa el Parlament. I un compromís és complir les dates de presentació de les lleis. Perquè tota altra cosa és donar una mala imatge, és crear un desencís a aquells que van creure en la resolució del 2 d'octubre de 1980, que el Parlament recollia les seves inquietuds i les convertia en solucions, en propostes de solucions.

En segon lloc, «ratificar que els criteris del Parlament de Catalunya, a l'hora de regular aquesta mateixa resolució, són els aprovats el 2 d'octubre d'enguany, és a dir, dissolució de les Cambres Agràries i constitució d'un

organisme de serveis agraris que respecti la representativitat dels sindicats pagesos i no interfereixi en les competències municipals en matèria agrària.» És molt important diferenciar-lo aquí, en aquesta moció, perquè la resta de la resolució del dia 2 d'octubre feia referència també al patrimoni. Però aquest és un altre tema. La resolució deia exactament que s'havien de buscar solucions pactades. I per això aquí el diferenciem.

Per coherència política, el dia 2 d'octubre va ser votada la proposta de resolució del Partit del Socialisme de Catalunya per àmplia majoria en aquest Ple del Parlament. I per àmplia majoria, per coherència, ens hi hem de refermar avui. Perquè l'altre dia ho deia, sense posar-hi massa èmfasi a la cosa: era una festa nacional, era tornar a encendre la flama d'esperança que, per una actuació d'un govern que havia promès molt a nivell de l'Estat espanyol, i que nosaltres podem constatar com a promeses incomplertes, havia desanimat molts sectors i molt importants del nostre camp català. Sobretot, una actuació sobre les Cambres Agràries, que tenen deficiències tècniques, deficiències polítiques, deficiències democràtiques. Deficiències tècniques perquè no tenen assemblea general. Això és una qüestió antidemocràtica, que jo crec que les fa inconstitucionals en si mateixes. Qui pot demanar comptes a aquells qui d'alguna manera s'atribueixen la representativitat de tot el món pagès? Són organitzacions de representació pública dels interessos professionals agraris. Un nou concepte de representació. Els sindicats han de representar els pagesos. I ningú absolutament no es pot atribuir que ell representa els interessos pagesos, i als sindicats tan sols se'ls deixa la possibilitat de reivindicar. Els sindicats pagesos, els sindicats en general —aquí parlem dels sindicats pagesos en aquests moments—, han de poder també formar, defensar, crear les estructures necessàries perquè el dia de demà tinguem un camp que sigui el que nosaltres volem, que no es perdi.

I en això sí que voldria insistir d'una manera molt especial, perquè en aquesta Cambra hi ha el pla d'actuació econòmica. Vam sentir un programa molt llarg i molt complet i unes altres actuacions sobre agricultura. Pràcticament, es va parlar més d'agricultura que de res més. Però només eren paraules. Allò s'ha de complir amb realitats; perquè els millors homes del camp no marxin, perquè els nostres joves es quedin, perquè, a més a més, el dia de demà Catalunya tingui unes estructures agràries que li donin suport econòmic com ho han fet durant molts anys, perquè d'alguna manera paguem la factura que devem a tots els pagesos catalans. Perquè les Cambres Agràries estan en aquests moments fent competència, no tan sols als sindicats, l'estan fent a una estructura fonamental per al desenvolupament agrari de Catalunya: les cooperatives. Els estan fent, a més, una competència deslleial, perquè les cooperatives tenen uns socis, tenen unes obligacions, tenen uns deures. I al mateix poble on hi ha una cooperativa pagesa, la Cambra Agrària pot actuar econòmicament, i en alguns casos fins i tot en contra de la pròpia cooperativa. Però resulta que aquella Cambra Agrària està finançada per tots els pagesos, també per aquells de la cooperativa. I perquè, a més, entra en competència amb els ajuntaments.

Jo m'allargaria moltíssim amb totes aquestes consideracions, però crec que ha de ser la discussió de la llei el que doni solució al problema de les Cambres Agràries, el que de veritat creï una estructura agrària, una administració agrària a Catalunya, àgil de centralitzar, a la catalana, nostra, perquè de veritat aquestes Cambres Agràries desapareguin, perquè tinguem uns organismes de serveis agraris nostres, com de fa tant de temps de mana la Unió de Pagesos. Jo no vull fer falses demagògies sobre la Unió de Pagesos; als qui moltes vegades hi hem lluitat, no ens cal aquí explicar que ens l'estimem. Això ho sentim, són coses massa íntimes per a anar-les esbombant continuament; no cal, no cal continuament anar-ne fent esment, però resulta que en aquests moments la Unió de Pagesos és al camp català un sindicat unitari, democràtic i independent, i perquè puguem mantenir aquesta unitat, aquesta independència, aquesta democràcia —perquè el camp català ho necessita—, hem de prendre posicions conseqüents, serioses, de seny català. No podem anar dient unes coses en un lloc i actuar d'una altra manera, perquè és una actitud de responsabilitat, de fermesa política en alguns casos, però també de coherència política en uns altres, quan no s'ha de tibar massa la corda perquè no se'ns trenqui.

El tercer punt és que el Consell Executiu remetrà al Parlament el Dictamen jurídic. És molt més llarg, però jo crec que s'ha de fer aquí, al Parlament. A nosaltres també, gentilment, ens ha estat lliurat aquest Dictamen, ens l'hem llegit amb molta cura, amb molt deteniment, i en cap lloc no es diu que sigui inconstitucional la possibilitat que el Parlament català dissolgui aquestes Cambres Agràries; i és més, si això ho ha de dir algú, no ha de ser cap Conseller. Espero que mai més no es digui. Això, si de cas, ho ha de dir el senyor Melià. (*Rialles.*) Hem de tenir molta cura, molta cura, a declarar inconstitucional el que és fer la nostra Administració, en aquest cas l'Administració Agrària. De competències, en tenim, no tan sols per la nostra norma bàsica, l'Estatut d'Autonomia, sinó que a més en tenim per l'article 148 de la Constitució perquè ens ho va dir el poble de Catalunya, els pagesos, en aquest cas, amb la seva abstenció a les eleccions de Cambres Agràries, i els poders de la Generalitat de Catalunya emanen de la Constitució, de l'Estatut i del poble de Catalunya. Tots tres ens han manat el que havíem de fer: dissoldre les Cambres Agràries. Tots tres. Penso, a més, que la Constitució és una eina bàsica, que ha de ser flexible, que no ha de ser una eina rígida, perquè si fos així seria tan sols la Constitució d'un sol partit, no seria la Constitució de tot el poble espanyol, i llavors el que passaria és que ens trobaríem amb un xantatge continuat del qui manés, mani qui mani. I aquesta Constitució s'ha d'interpretar amb l'amplitud que cal, sobretot quan es vol donar al nostre país, a Catalunya, la possibilitat d'autogovernar-se, no la possibilitat —ja ho vaig dir l'altre dia— tan sols d'administrar-se, perquè si nosaltres no podem dir com han de ser les nostres estructures administratives, l'única possibilitat que ens queda és fer-les a imatge de les que són a l'Estat espanyol. I això seria un flac favor a Catalunya, seria un flac favor a tota la resta d'autonomies que aniran naixent a tot l'Estat espanyol.

Jo parlaria durant molta estona; no faré esment possi-

ble, o sí, molt superficialment, a la Llei presentada en aquest Parlament. Ho hem de dir, ho hem de dir encara que sigui d'una manera ràpida: la Llei presentada en aquest Parlament no compleix, no el que diuen els Socialistes, sinó el que el Parlament va encarregar al Consell Executiu: dissolució de les Cambres Agràries i creació d'uns organismes de serveis que no interfereixin els sindicats, que no interfereixin els Ajuntaments, que no interfereixin les cooperatives; importantíssim. Nosaltres pensem que no es pot parlar que s'hagin de fer conjuntament —conjuntament ja ho farem tot— en aquest Parlament. Uns a favor i uns altres en contra, els uns a favor i els altres en contra. Però el que no es pot amagar és la manca d'un text, d'un estudi que de vegades és d'anys, d'un tema, intentant camuflar l'assumpte dient que això són qüestions de protagonisme, que això són qüestions de protagonisme. No és així, no és així, i estem segurs que el Partit dels Socialistes de Catalunya portarà un text, si cal, que, d'una manera alternativa al text presentat al Parlament, doni solucions al problema de les Cambres Agràries, però sobretot que doni solucions d'una manera que serveixi, perquè mai més, mai més, ningú no tingui temptacions de canviar les estructures agràries de Catalunya, que ningú no les vulgui canviar per fer clientelisme polític a favor del qui mana.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Els Grups parlamentaris que no han presentat mocions tenen dret ara a un torn d'intervenció, que faríem, en tot cas, per ordre de menor a major.

El Grup parlamentari andalusista desitja intervenir?

No.

El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya desitja intervenir?

El Sr. VICENS: Farem explicació de vot, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. El Grup parlamentari Centrista desitja intervenir? Té la paraula el Diputat senyor Roselló.

El Sr. ROSELLÓ: Senyor President, senyors i senyores Diputats. Nosaltres, com a primera vegada que podem intervenir en aquest Parlament parlant més a fons del tema de les Cambres Agràries, voldríem fer una mica d'història, però no història llunyana, sino història des de les eleccions fins aquí. En aquest Parlament ja s'ha dit moltes vegades que les eleccions a Cambres van ser anti-democràtiques, que hi va votar molt poca gent, que no són representatives de res, i això cal aclarir-ho, cal que tots els senyors Diputats d'aquest Parlament sàpiguen alguna cosa més de les Cambres Agràries. Es van presentar, van sortir uns decrets de constitució de Cambres, i a Catalunya, així com a la resta de l'Estat espanyol, es va començar a plantejar de si s'anava a les eleccions a Cambres o no. Nosaltres, el sindicat al qual jo pertanyo —del qual no faré esment, per no fer-ne propaganda en aquest Parlament (*remor de veus*), no en faré esment perquè cap sindicat no ha de ser patrimoni de cap partit polític, i aquí sembla que hi ha algun sindicat i almenys dos partits polítics que se'n fan patrimoni—, haurem de mirar de veure quin és el final. I també em congratulo que no siguem minyonets d'aquest sindicat —el nostre partit polític—,

també em congratulo que l'únic partit d'aquest Parlament que sembla ser que no és minyonet som nosaltres, i d'això me'n congratulo moltíssim. Llavors es va presentar, es va plantejar el tema de les eleccions a Cambres, i un partit que avui també va en contra totalment de les Cambres estava disposat a anar-hi i a participar-hi. A última hora es va fer enrera; potser és que li van fer por les eleccions, com també a la millor li fan por ara les eleccions, i per això volen presentar un text alternatiu que no contempli les eleccions. Però senyors, la democràcia al camp també passa per unes eleccions; a les eleccions va poder concórrer tothom, hi van concórrer tots els sindicats i tots els pagesos independents que van voler en aquells moments, i, per tant, la democràcia hi va imperar al màxim per part dels que hi van anar. A tot estirar, la democràcia no va imperar per als qui van boicotejar les eleccions, i van posar piquets als col·legis electorals perquè la gent no anés a votar. I l'abstenció, el 80 per cent, sí, senyors parlamentaris, va ser del 80 per cent, ho va ser, però aquesta abstenció no és patrimoni de ningú. L'abstenció no és patrimoni de cap partit polític ni de cap sindicat, l'abstenció pot ser patrimoni en part de les coaccions o del boicot, i, en part, patrimoni de la, com si diguéssim deixadesa de compliment de les obligacions que comporta la democràcia. Però tot i amb això, aquest 20 per cent representa 30.000 pagesos a Catalunya que van votar, i, que jo sàpiga, cap sindicat no els deu tenir, i, sinó, que ens demostrin amb actes notariais quin sindicat té trenta mil pagesos per a atorgar-se la representació de la pagesia catalana, com en aquest Parlament s'ha dit, no avui precisament, sinó a la sessió anterior.

Fet això, nosaltres vam plantejar en unes reunions a la Conselleria d'Agricultura, i aquí hi ha el senyor Conseller que ho podria reafirmar, vam plantejar de fer candidatures unitàries, perquè el decret de Cambres tampoc no ens agradava totalment, però nosaltres creïem que el millor era anar a una reforma i no a una ruptura, i així ho hem anat demostrant al llarg de tot aquest procés democràtic. Vam plantejar candidatures unitàries, i això no va ser acceptat per un determinat sindicat. Creiem que aquella era la sortida per a poder reformar el que no ens agradava de les Cambres Agràries, i això, senyors Diputats, no ho va acceptar un determinat sindicat. Aquesta creiem que havia de ser la sortida en aquell moment, i el que no podíem acceptar, de cap manera, era deixar desatesa la pagesia de serveis en mans d'un sol funcionari, que, per més bé que ho faci, per molt bé que ho faci, creiem que qui ha de dirigir a cada poble els serveis agraris ha de ser la mateixa pagesia, elegida democràticament; i aquest punt per a nosaltres és irrenunciable. Nosaltres creiem que hi ha d'haver eleccions, eleccions de base a nivell de poble, i que siguin elegits els qui els pagesos de cada poble vulguin, els qui dirigeixin els serveis que en cada moment es puguin fer. I en això sembla ser que algun Grup parlamentari d'aquesta Cambra no hi està d'acord. La democràcia comença i es practica sempre amb unes eleccions, i, per tant, crec, senyors parlamentaris, que tots estarem d'acord en això.

Respecte a la moció presentada pels dos Grups parlamentaris amb una petita diferència, fan esment, del primer punt, de l'incompliment dels terminis establerts pel Con-

sell Executiu. Nosaltres, en aquest punt determinat di-riem que som conscients i veiem clarament les grans dificultats que hi ha per a fer un projecte de llei davant de la situació en què es troba la pagesia avui dia a Catalunya, i que pugui ser ben vist per tothom. Això fa, i lamentem profundament que el Grup que dona suport al Consell Executiu de la Generalitat hagi votat afirmativament aquest punt —s'hauria hagut d'adonar que un mes de termini era poc menys que ficar a la palestra el senyor Conseller d'Agricultura, que en un mes no podia fer aquest projecte de llei—. Nosaltres en som conscients i som comprensius en aquest punt, i no li fariem cap severa crítica perquè crec que haurà fet el que haurà pogut per a presentar-ho en el termini previst.

Respecte al segon punt, nosaltres ja vam votar que no, ja vam votar que no al seu dia, i això ens ha comportat que no ens tractessin de minyons, ens n'alegrem, repetixo, profundament. Però difícilment podem acceptar la dissolució quan aquí, en aquesta tribuna, s'ha dit que era anticonstitucional la dissolució de Cambres, i fins i tot es preveu, en una transitoria del projecte presentat, que no es poden posar en marxa aquestes «entitats professionals agràries», crec que així s'anomenen mentre no sigui traspassat. Per tant, el que cal fer creiem que és adequar les Cambres Agràries a la situació de Catalunya, acceptar plenament l'assemblea —nosaltres també estem d'acord que hi hagi assemblees als pobles, senyor Ayguadé, també hi estem d'acord, no hi estem en contra, totalment d'acord en aquest punt, i, per tant, si aquests fossin els problemes podríem anar ben conjuntament. El que crec, senyor Ayguadé, és que vostè no vol ni assemblea ni junta, vol només simplement un organisme de serveis agraris controlat pel funcionari, i llavors el sindicat o qui sigui manat per uns altres.

Bé, com que crec que en això serà molt difícil que ens posem d'acord, nosaltres continuarem votant que no a aquest punt que fa esment de la supressió de les Cambres Agràries i acceptarem discutir el projecte de llei que ha presentat el senyor Conseller en aquesta Cambra, presentant-hi les esmenes oportunes perquè tampoc no és del nostre gust.

I pel que fa referència a l'últim punt, respecte al Dictamen, nosaltres estem molt contents, i també acceptem plenament que s'aporti per via reglamentària a aquest Parlament el dictamen de l'assessoria jurídica, perquè si es diu que és anticonstitucional, s'ajuntarà als dictàmens que nosaltres ja tenim, el nostre Grup parlamentari, que també diuen que és anticonstitucional dissoldre les Cambres Agràries. Res més.

Moltes gràcies senyors i senyores Diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pere Ayguadé té la paraula, suposo que per al·lusions.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és dins del marc de la cortesia parlamentària que m'haig d'adreçar al senyor President de la Cambra Agrària provincial de Lleida i membre de Centristes de Catalunya. Evidentment que ha de defensar uns organismes que li serveixen per a fer clientelisme polític, per a una política, no de mesquinesa política de la UCD, sinó —he dit UCD, no m'he equivocat—, dic, fins i

tot, per «racanisme» polític, perquè l'agricultura, l'agricultura no és tan important. És molt important per a Catalunya, per als pagesos, però per al sector econòmic que avui té les Cambres Agràries no és tan important. ¿És que hem de decidir arruinar tot el país —i ara no em refereixo al nostre, a Catalunya, sinó a la resta de l'Estat espanyol— per a mantenir un poder polític, per «racanisme» polític? Només cal mirar el mapa electoral de l'Estat espanyol i veurem per què volen defensar les Cambres Agràries. Nosaltres som democràtics, a nosaltres no ens cal dir-ho, ho hem demostrat, ho hem fet possible. No tothom —com els Centristes de Catalunya— UCD— pot dir el mateix, no tothom.

Noves eleccions? No, ni de bon tros. El que nosaltres no volem, el que nosaltres no volem, són uns organismes als quals, per eleccions, s'atribueixin una representativitat que no tenen; perquè llavors ens diuen: «nosaltres representem els interessos agraris i a vosaltres, els sindicats, us deixem només poder...», bé, el dret de picar de peus, per dir-ho d'alguna manera. I nosaltres creiem que els sindicats han de fer alguna cosa més per a Catalunya, i que els serveis, els òptims serveis que necessita el camp català, han de ser donats, mani qui mani —en aquests moments el Govern de Catalunya és integrat per membres de Convergència i Unió—, han de donar aquests serveis. Els ha de donar. I els ha de donar sense fer clientelisme, i per a fer això han de ser asèptics, han d'estar descentralitzats, no les persones, sinó amb la seva funció mateixa. Això, per molt que intenti fer-li-ho entendre, sé que no ho aconseguiré, per això no m'allargaré. Vostè també ha dit que, bé, que van anar a votar tots els qui van voler, però és que, senyor Pere Roselló, ho van voler molt pocs...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Ayguadé, jo li demanaria que es concretés a les al·lusions que li han estat fetes personalment.

El Sr. AYGUADÉ: Perdoni, senyor President, té tota la raó. El senyor Pere Ayguadé no s'ha donat en realitat per ofès, ni tan solament per al·ludit; al senyor Pere Roselló no li dono ni tan sols aquesta categoria! (*Remor de veus.*)

(*El senyor Roselló demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Roselló. (*Remor de veus.*) Jo crec que segurament el senyor Ayguadé s'ha expressat malament en les seves últimes paraules, jo li demanaria que les retirés.

El Sr. AYGUADÉ: Les retiro.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. ROSELLÓ: No en volia fer ús tampoc. Simplement replicar a dues coses molt petites —això del clientelisme polític i «racanisme», crec que ho resumiré en una petita paraula, això és pura demagògia, pura demagògia. Que arruïnin els pagesos les Cambres Agràries a la resta d'Espanya, no sé què vol dir, ho hauria de demostrar, i li prego que si ho pot demostrar que en presenti proves en aquest Parlament. Nosaltres creiem que les Cambres no fan cap interferència als sindicats, molt al contrari, creiem que no en fan ni una i volem que no en facin ni una, molt al contrari; creiem que els sindicats s'han de potenciar al màxim i estem fins i tot disposats a presentar una llei de finançament dels sindicats agraris, tal com es

financen els partits polítics, i els que aquí són representats estan finançats per l'Estat. Creiem que els sindicats, cal reforçar-los i donar-los primes al màxim, perquè avui dia no tenen fons de finançament per a poder lluitar i defensar els seus interessos. I sí, no van votar tots els que van voler, jo crec que no van votar tots els qui van voler: hi havia molts pagesos que volien votar en les eleccions a les Cambres Agràries i molts piquets d'un determinat sindicat no els van deixar votar.

Gràcies senyores i senyors Diputats, gràcies senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup de Convergència i Unió desitja participar en el debat? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat senyor Parera.

El Sr. PARERA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és la primera vegada que jo m'estreno —com així s'hauria de dir— en aquest Parlament. I em sap molt de greu haver-ho de fer amb un tema com és el de les Cambres Agràries; per una raó fonamental: els pagesos de Catalunya crec que tenen moltes altres necessitats, tan i més urgents, que no pas les Cambres Agràries. I, senyores i senyors Diputats, això sembla que aquí, en aquesta Cambra, no es tingui en compte. Els pagesos de Catalunya volen i confien —i han confiat a través de la història en aquest Parlament, en aquestes institucions— que donem sortida als problemes puntuals que té plantejats la nostra pagesia, que és una marginació d'una capa social que ha sofert al llarg de molts i molts anys. I, en canvi, veiem que avui es parla de Cambres Agràries, i aquest tema, que ve de lluny, que ja va ser un tema polèmic en l'inici, en el naixement d'aquest Parlament, que ja va ser polèmic, avui es torna a reviuire. En canvi, desgraciadament —jo haig de fer-ho constar—, quan es parla d'agricultura, la majoria dels Diputats, senyores i senyors, se'n van; se'n van i no mostren interès, i també la premsa i tothom, i l'opinió pública que ho està constant no ho té present. Només em refereixo al debat econòmic en què el Conseller Carol, una mica més, si s'allarga uns minuts més, es queda sol en aquesta Cambra.

El tema de les Cambres Agràries. Al tema de les Cambres Agràries crec que se li ha donat solució, que es troba en vies de donar-li solució. Per què? Perquè hi va haver unes resolucions del 2 d'octubre, unes resolucions que es van guanyar majoritàriament i que el Grup que jo represento en aquests moments va signar també, i que a través d'aquestes resolucions puntuals se li dona solució, a través d'una llei presentada, presentada al seu dia; una mica tard, potser sí, però és que el tema, un tema en què fa tants anys que estem batallant, crec que no és qüestió d'hores, és un problema que ha de representar, la seva solució, que no hi hagi ni vencedors ni vençuts, que l'autèntic vencedor sigui la pagesia de casa nostra. Aquest és l'èxit i aquesta és la responsabilitat i el compromís que, senyores i senyors Diputats, tenim tots envers la nostra pagesia. I aquí, avui, s'ha fet una picabaralla de sindicalisme. Per un cantó, els uns, adjudicant-se una representativitat. Senyors, jo també sóc pagès, i he fet sindicalisme abans d'arribar a la democràcia i he participat des dels seus principis en la creació d'un sindicat, i, perquè me l'estimo tant, mai no voldré venir aquí a fer de portaveu i a defensar, en nom d'ells, aquest sindicat. Crec que

farem un mal servei si diem que ha de ser unitari i independent tot adjudicant-nos-en la titularitat. Ha d'anar per altres camins.

La polèmica de les Cambres. La polèmica de les Cambres ve de molt lluny. Jo tampoc no estic gens d'acord amb la dissertació que ha fet el senyor Diputat i President de la Cambra Agrària de Lleida; no hi estic gens d'acord perquè aquest tema és molt punxegut, hi ha moltes coses fosques: la seva titularitat, qui hi participa i qui no hi participa. De boicot, escolti'm, de boicot potser sí que hi va haver llocs en què n'hi va haver, però hi ha vuitanta pobles a Catalunya, i puc parlar dels de la meua comarca i d'altres comarques en què ningú no va boicotejar ningú, i que, tot i havent-hi un cens on la majoria amb un 75 per cent no eren pagesos, no eren pagesos, ningú no hi va anar a votar. I això va ser fet democràticament. I, aquests pobles, se'ls ha condemnat a través d'aquests anys a no donar-los uns serveis, com s'està condemnant en aquests moments algun poble, perquè no ha pagat unes certes quotes, a pagar unes bonificacions. Això no és just i amb això l'única cosa que estem fent entre tots, amb aquestes crispacions, és —a la nostra pagesia pacífica, que el que vol són unes institucions i unes lleis fermes que donin solucions als seus problemes, que és això el que vol la nostra pagesia— endarrerir-ho i radicalitzar-la, i portar un problema, com en aquests moments hi comença a haver a moltes i moltes comarques del nostre país, dintre la pagesia: els uns a favor i els altres en contra. I això potser sí, perquè arriba un moment en què ja a un la bona fe, arriba un moment en què un ja no sap si tot és bona fe; potser sí que això va bé a alguns per electoralisme polític, però crec que a qui no va bé, precisament, és a la pagesia de casa nostra. La pagesia de casa nostra em sembla que té la seva solució en el compromís del 2 d'octubre, que encara és vigent avui, i que va tirant endavant, i que és un projecte de llei que ha presentat el Govern amb molta serietat i al qual els Grups polítics poden fer les seves esmenes i es pot millorar moltíssim, però no poden —pel compromís i per la responsabilitat de govern—, un treball en què ha participat molta gent, en què s'ha consultat a tothom, inclosos els sindicats, rebutjar-lo així, perquè sí, com plantegen els senyors del PSUC. No és això, senyors. La serietat del Govern vol dir que aquest projecte ha de tirar endavant per la seva via; s'hi poden fer les esmenes que siguin necessàries i que el puguin millorar, però és aquest el camí que ha de seguir. Crec que si realment els representants i els grups polítics d'aquesta Cambra defensen i estimen la pagesia, sabran rectificar i decidiran, per aquesta via, que pugui tirar endavant aquesta llei, que ha de ser la solució pactada —que ha d'acabar amb la radicalització— que un sector tan pacífic, tan catalanista com és la pagesia, en aquests moments, urgentment, necessita. Res més. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Amb la intervenció del senyor Parera, ha acabat el debat. Passarem ara a la votació de les mocions, començant per l'ordre de presentació de la interpellació corresponent a la moció del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Aquesta moció comprèn quatre punts. Algú demana que siguin votats separatament?

¿Els senyors Diputats consideren que havent estat distribuït el text de les mocions, ens en podem estalviar la lectura? ¿O és potser preferible llegir el text que es va a votar en cada moment?

Bé, doncs, el senyor Secretari donarà lectura al primer punt de la moció, que serà el primer que votarem.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «El Parlament de Catalunya fa palesa la seva crítica al Consell Executiu de la Generalitat per l'incompliment dels terminis establerts per a la presentació d'un projecte de llei en els termes establerts pel Ple d'aquesta Cambra en la resolució número 22 del dia 2 d'octubre de 1980.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El text que ha estat llegit —primer paràgraf de la moció del Grup del Partit Socialista Unificat— ha estat rebutjat per 24 vots a favor, 58 en contra i 45 abstencions.

Passem ara a la votació del segon paràgraf. El senyor Secretari en donarà lectura.

El senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Nosaltres voldríem demanar, senyor President, que la votació del segon paràgraf sigui dividida, de manera que es voti primer fins al primer punt i seguit i després la segona part. És a dir, dos incisos, primer fins a «agrària» i després fins a la resta.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, aleshores el senyor Secretari llegirà la primera part, la que serà votada en aquest moment.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «El Parlament ratifica la seva voluntat que la llei que ha de donar compliment a allò que es va establir en la resolució esmentada, ha de contemplar la dissolució de les Cambres Agràries i la constitució d'un organisme de serveis agraris que respecti la representativitat dels sindicats pagesos i no interfereixi en les competències municipals en matèria agrària.»

El Sr. PRESIDENT: Anem a votar el text que acaba d'ésser llegit.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El text que ha estat llegit, primera part del segon punt de la moció del Partit Socialista Unificat de Catalunya, ha quedat aprovat per 109 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la segona part d'aquest paràgraf.

El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Així mateix, el Consell Executiu vetllarà perquè es doni una solució pactada amb les organitzacions professionals pageses al tema del patrimoni dels antics sindicats agraris i de l'acumulat durant la vigència de l'organització vertical agrària.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El text al qual s'ha donat lectura ha quedat rebutjat per 24 vots a favor, 102 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del tercer paràgraf.

El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «A tal efecte, el Parlament acorda que la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del Parlament de Catalunya nomenarà, en el seu si i abans del dia 23 de desembre de 1980, una Ponència que, unitàriament i amb mètode similar al que s'estableix en l'article 108 del Reglament d'aquesta Cambra, elabori el text de la proposició de llei que ha de donar compliment a allò que s'estableix en el paràgraf anterior.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text que acaba d'ésser llegit?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El text que acaba d'ésser llegit ha estat rebutjat per 24 vots a favor, 102 en contra i cap abstenció.

Passem ara, finalment, a la votació del quart i darrer paràgraf de la moció...

El Sr. VICENS: Senyor President, el nostre Grup demanaria que d'aquest quart punt es fessin dues votacions separades. Una primera votació fins a la penúltima ratlla, on diu «l'esmentat Dictamen», incloses aquestes paraules, acabat amb punt final, i una altra votació per a la resta d'aquest paràgraf.

El Sr. PRESIDENT: Bé, atesa, doncs, la demanda del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, demano al senyor Secretari que vulgui llegir el text d'aquest quart paràgraf fins a «esmentat Dictamen».

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Ateses les manifestacions fetes pel senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, davant del Ple del Parlament en la sessió del dia 3 de desembre de 1980, referides al Dictamen del Gabinet Jurídic Assessor, segons el qual la resolució número 22 del dia 2 d'octubre de 1980 sobre Cambres Agràries i Sindicats agraris podia contenir elements d'inconstitucionalitat, el Parlament reclama l'esmentat Dictamen.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El text que acaba d'ésser llegit ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

El Sr. RIBÓ: Sr President, el nostre Grup retira aquest darrer incís.

El Sr. PRESIDENT: Sí, en tot cas, tampoc no l'hauríem pogut passar a votació perquè estava en contradicció amb el resultat de la votació anterior.

(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: L'explicació de vot, senyor President, una vegada votades les dues mocions...

El Sr. PRESIDENT: Les dues, sí.

Passem ara a la votació de la segona moció, és a dir, la moció...

(El senyor Alavedra s'aixeca per parlar.)

El Sr. ALAVEDRA: Fem la moció per apartats, també, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per apartats, molt bé.

La moció del Grup Socialista.

(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, el

nostre Grup entén que els apartats segon i tercer de la nostra moció han decaigut ja que se n'han votat uns de molt similars.

El Sr. PRESIDENT: Molt d'acord, senyor Martín. Crec que, en efecte, els textos aprovats són idèntics o pràcticament idèntics.

Aleshores, es tracta només de votar el primer punt de la moció socialista, al qual el senyor Secretari donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Primer: Constatar l'incompliment per part del Consell Executiu del termini acordat pel Ple del Parlament per a la presentació del Projecte de llei sobre Cambres Agràries.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El punt primer de la moció socialista ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 58 abstencions.

Per l'ordre lògic dels textos aprovats, cal admetre, em sembla, que aquest punt que hem aprovat últimament hauria de passar com a punt primer de la resolució final que sobre aquestes mocions haurà aprovat la Cambra.

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El senyor Martín?

Per a explicació de vot, té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest tema de les Cambres Agràries, dissortadament, malauradament (*rialles*), ha estat un tema que no —i això és afortunadament— per responsabilitat ni culpa d'aquest Parlament, últimament, molt particularment, s'ha desencaixat, ha sortit del seu lloc. El Parlament va arribar a un acord el 2 d'octubre. L'endemà, evidentment, es va produir un seguit de protestes dels afectats per la possible dissolució; varen arribar molts de telegrams, això era normal. Es fan dues interpellacions sobre el tema al senyor Conseller. L'Administració central, perifèrica, el Delegat del Govern es permet de parlar d'inconstitucionalitat —malauradament, també el senyor Conseller. Jo diria que amb aquest Ple i amb aquesta votació que hem fet avui tots plegats, i que el nostre Grup també ha fet, comencem, en aquesta sessió plenària, a fer el plenari de la constitucionalitat de la tasca del Parlament; justament per contestar amb arguments jurídics i polítics a aquestes accions evidentment distorsionadores del que ha de ser el procés normal de desenvolupament institucional de Catalunya. I dic això —i aquestes paraules meves, senyor President, tenen relació amb la meua explicació de vot— perquè justament el nostre vot està encapçalat per aquest criteri, el criteri de normalitzar la institucionalització de Catalunya.

D'entrada, jo demanaria al senyor President i a la Mesa que, fent ús de les seves facultats, volgués canviar, si és que el plenari no hi té cap inconvenient, l'apartat últim de la moció presentada pel PSUC, ja aprovat, quan diu «gabinet jurídic assessor» perquè digui de «Comissió jurídica assessora», ya que sabem, per la gentilesa del senyor Conseller i la gentilesa de la filtració de la premsa, que és la Comissió jurídica assessora qui ha fet aquest Dictamen a què es referia el senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord, senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Dictamen que ja discutirem en el seu moment, en tractar de la Llei, però Dictamen que de cap manera no parla d'inconstitucionalitat. Afortunadament, no sempre, però, afortunadament, a vegades els juristes posen seny on els polítics no saben posar-lo. I aquest és un tema que hem de tractar amb molt de seny. I perquè l'hem de tractar amb molt de seny, convenia que aquest Ple fes una resolució, i d'aquí el sentit de la nostra votació, en què el Ple fos conseqüent, no només amb el que ja ha aprovat —amb el que varem aprovar el 2 d'octubre, i respecte a l'àmbit agrari varem aprovar dues coses: un tema i un paquet, que es referia a les Cambres Agràries, i un tema i un altre paquet, Cambres Agràries, i parlava de llei, i d'uns elements per a aquestes lleis, i un altre tema era el tema de la devolució del patrimoni als sindicats agraris, el qual no era un tema de llei, sinó que demanàvem al Consell Executiu, li manàvem —encara que sé que aquesta expressió no agrada massa al Consell Executiu— que vetllés perquè efectivament sigui possible una solució pactada en la devolució d'aquest patrimoni.

I aquest és un altre tema, que, pel fet que nosaltres haguéssim votat avui en contra d'això, no és que hi estiguem en contra. No solament vam votar-ho el 2 d'octubre, sinó que ho varem presentar el 2 d'octubre, nosaltres. El que passa és que aquí això no tenia sentit. Perquè aquí estem parlant de Cambres Agràries i de la llei que ha de dissoldre les Cambres Agràries amb tota una sèrie de requisits. I és per això que nosaltres hem votat en contra d'aquest segon incís de la formulació que feia el grup del PSUC. Perquè no era el seu lloc, i, per demostrar amb molta claredat en aquest Parlament i a l'opinió pública que no solament no hi estem en contra sinó que ho varem proposar, ho varem votar i ho seguirem. Demà el nostre Grup presentarà al Consell Executiu una formulació parlamentària per tal que ens expliqui aquí, al Parlament, què ha fet per vetllar per això que el 2 d'octubre varem aprovar, perquè quedi molt clar quin és el sentit del nostre vot. Un vot de conseqüència. Ara estem votant la Llei de Cambres Agràries i què fem amb les Cambres Agràries, no l'altre tema, que ja està votat, assumit pel Parlament, i a proposta, ho torno a dir, del Grup Socialista.

I el fonamental de la nostra votació ha estat que ens hem negat explícitament a constituir una ponència conjunta al si de la Comissió d'Agricultura d'aquest Parlament per elaborar un Projecte de llei pel que fa a Cambres Agràries. Per què? Perquè tenim una concepció del Parlament que d'alguna manera «està excepcionada» pel fet que estem construint Catalunya, que el Parlament ha de ser un joc democràtic amb alternatives diferenciades, alternatives diferenciades que s'han de veure des de bon començament en tot el debat parlamentari. Hi ha Projectes de Llei del Govern, que l'oposició esmena, que es debaten i de què surten alternatives, siguin les inicials, siguin les de l'oposició, siguin intermèdies, producte d'un debat. És cert que hi ha lleis a Catalunya, avui —perquè estem construint Catalunya—, que necessitem que arribin a tenir el màxim de suport possible de to-

tes les forces polítiques de Catalunya. I no solament ho pensem, i ho pensa el conjunt de forces polítiques, sinó que varem arribar a un acord, en el Reglament, article 108, de col·locar aquí el conjunt de lleis que pensàvem que havien de tenir aquest tractament.

Ara bé, si generalitzem aquest tractament, no solament per a les lleis institucionals de Catalunya, per a les que han de servir per a construir Catalunya, sinó per a totes aquelles lleis que apareguin amb un mínim de conflicte, sigui intern de Catalunya, sigui extern, en relació amb l'Estat, aleshores jo diria als senyors Diputats que hauríem segurament de fer ponència conjunta o hauríem de fer segurament ponència conjunta dels contractes de conreu, la Llei General de Comerç, les Caixes d'Estalvis —si legissem, i el Govern ens en presenta algun Projecte algun dia—, col·legis professionals —no en tinguem cap mena de dubte, serà conflictiu—, lleis de cooperatives, si no fem la mateixa llei que es fa al Congrés de Diputats. Llavors, què farem? Ponències conjuntes per a tota la legislació del Parlament de Catalunya? Evitarem el contrast Govern-oposició i evitarem la iniciativa d'un Govern i d'una oposició? No és bo, això, per al desenvolupament democràtic de Catalunya. No és bo.

El nostre principi de funcionament del Parlament són iniciatives governamentals i de l'oposició. Amb una excepció, fruit de la situació en la qual estem construint Catalunya: és l'excepció de la necessitat de fer lleis institucionals que tinguin el suport, des d'un bon començament, el màxim de suport de totes les forces polítiques de Catalunya. Però excepció, si us plau, no regla general. I pel camí que anem, i si haguéssim aprovat això— i obrim aquesta porta, que és una porta ja molt ampla, la de l'article 108 del Reglament—, aniríem a una dinàmica en la qual, en gairebé totes les lleis en què aparegués un element de conflicte, algun Grup parlamentari podria acudir al precedent i dir: anem a ponència conjunta. No. Els Grups parlamentaris que varem votar, el 2 d'octubre, la resolució de Cambres Agràries tenen l'obligació política de fer una llei tal com diu la resolució del 2 d'octubre avui ratificada aquí. Que el poble de Catalunya pugui veure si, efectivament, compleixen aquest compromís, el Govern presentant una llei, l'oposició esmenant-la, que l'esmenarem i molt, perquè no és una llei que compleixi el que varem dir el 2 d'octubre ni el que avui hem ratificat; però naturalment cada Grup proposant les seves alternatives i deixant ben clar quines són les seves posicions, que, per la resta, ja varen ser expressades com a principis el 2 d'octubre i avui ratificades. Avui cal, negre sobre blanc, fer l'articulat de la Llei. L'articulat que se'ns ha presentat, senyor Conseller, creiem que no respon a això, i per això demanarem que sigui rebutjada, en el seu moment i pel seu tràmit, amb una esmena de rebuig a la Llei. Perquè som al Parlament i no en una assemblea qualsevol. I el Parlament té unes regles de funcionament, i no podem rebutjar una llei amb una moció conseqüent a una interpellació. Les lleis es rebutgen amb esmenes, una vegada llegides amb tranquil·litat les lleis publicades al *Butlletí* i tothom amb capacitat de poder pronunciar-se sobre el tema. Anuncio, per tant, i que em perdoni el senyor President que ho faci en l'explicació de vot, dues accions parlamentàries clares del nostre Grup en aquest

sentit. D'una banda, el seguiment d'aquest vetllar el Consell Executiu per tal que efectivament es pugui arribar a un acord i sigui recuperat el patrimoni sindical agrari a Catalunya, i dos, una acció d'oposició ferma i decidida, amb esmena de rebuig, al Projecte de Llei presentat pel Consell Executiu.

El Sr. PRESIDENT: Per a l'explicació de vot, té la paraula...

El Sr. VICENS: En nom del Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Josep Roig.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Josep Roig.

El Sr. ROIG I MAGRINYÀ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, en primer lloc, voldria dir, en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, que no hem intervingut en el debat general sobre la moció del PSUC i del PSC, no perquè no tinguem res a dir sobre les Cambres Agràries. Entenem que aquest debat tindrà lloc; d'això d'avui, en podem dir que era un pre-debat. Per tant, nosaltres no hi hem volgut intervenir, repeteixo, no perquè no hi tinguem res a dir. Jo suposo que aquesta Cambra recorda que, ja quan vam donar els vots del nostre Grup a la investidura com a President de la Generalitat del Molt Honorable senyor Jordi Pujol, una de les condicions que varem exigir va ésser que es comprometés a presentar un Projecte que donés suport a la petició àmplia del món agrari i que es dediqués aquest Projecte a parlar essencialment de la substitució de les Cambres Agràries i de la creació d'uns serveis agraris a Catalunya. Ho reservarem doncs, per a aquest debat, encara que he vist aquí —i us ho haig de confessar amb estranyesa, possiblement per la importància que té el tema— que ja hi ha hagut un gran pre-debat, que ha estat una avançada del que serà el debat acabat en la Comissió o en el Ple sobre el Projecte de Llei de substitució de les Cambres agràries, i em limitaré simplement a explicar el vot, els diversos vots, que el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha donat a aqueixes dues mocions. Naturalment, com que han coincidit pràcticament crec que tots els nostres vots amb els del Grup de l'orador que m'ha precedit, representant del Partit Socialista, lògicament l'explicació ha de ser molt similar.

Voldriem dir simplement que nosaltres constatem, i per això hem votat el primer apartat de la moció socialista, el retard en la presentació del Projecte de Llei. Feta aqueixa constatació, que creiem que sempre s'ha de mantenir aquest rigor del Consell Executiu a acceptar els terminis que doni el Parlament, hem de dir també que som conscients que possiblement demanem en aquests moments, de primer rodatge de la nostra institució autònoma, per la nostra inquietud normal y lògica, massa coses, i per això diem simplement que hem votat la constatació d'aquest mancament en el termini, però no hem votat la posició del PSUC, que ens semblava a nosaltres que era més radical quant a la condemna.

Hem votat el segon apartat, i ho hem fet simplement per ser congruents amb la resolució que varem votar el 2 d'octubre, i també precisament per aquesta congruència, i m'haig de referir lògicament que haig de ratificar el que ha dit el senyor Martín i Toval, hem de dir que és el Con-

sell Executiu de la Generalitat el que ha de presentar el Projecte, i que ja l'ha presentat i que ja el discutirem, retornant-lo, si cal, al Consell Executiu o esmenant-lo, però mai de cap manera del món treure al Consell Executiu aqueixa responsabilitat que té, d'acord amb la resolució del Parlament, de presentar-ho. Per tant, també en aquest sentit hem votat en contra.

I més endavant no hem volgut, de cap manera, pel mateix motiu, constituir aquesta Comissió, perquè en aquest pla, igual com ha dit el senyor Martín i Toval, hauriem d'anar-ne constituint a cada moment. Però no n'hi ha prou amb això. Creiem simplement que, en aquest problema ja tan debatut, justament el Consell Executiu és el que té aqueixa responsabilitat, i, per tant, el Parlament, m'hi ratifico, ja hi donarà la seva darrera paraula.

Però jo no voldria acabar aqueixa simple explicació de vot, que lògicament és tan simple, si no per fer una crida a tots els senyors Diputats, a les senyores Diputades i, per què no?, també al Consell Executiu. Que s'adonin perfectament que tots nosaltres representem un país i que aquest sector del qual parlem tant avui aquí no representa res més que el 6% de la població activa de Catalunya. Molt pocs països, potser cap, a l'Europa continental, si a Anglaterra, tenen tan poca gent al camp; però encara més, cap cens d'Europa és tan envellit com el nostre. Crec que això ens ha de donar a tots nou sentit de responsabilitat, n'ha de donar al Consell Executiu, n'ha de donar a les senyores i als senyors Diputats, ens n'ha de donar als Grups polítics integrats en aquest Parlament, n'ha de donar als sindicats agraris. Tots han de tenir vertader interès que es trobi una solució que tot i respectant, com és lògic i normal, el que vol la majoria de la gent del camp, no arribin a solucions que siguin impracticables.

Creiem sincerament que aqueixa crida no és pas per desdramatitzar res, no és pas aquesta crida per a dir: «Esquerra Republicana de Catalunya, ja que es troba entremig, pràcticament, com es troba en aquest hemicicle, un cop, com és lògic i natural, votem els uns, altres cops votem els altres» —i així ho continuarem fent, i ho farem també en els articles a la totalitat d'aquest Projecte de Llei de dissolució de Cambres Agràries, ho farem d'acord amb els nostres principis, d'acord amb el nostre programa i d'acord amb la nostra consciència. No ho faig pas justament per això, sinó que ho faig simplement per dir-vos que un país que en aquest moment ja només té el sis per cent de gent al camp, un país que, com deïem en altres debats, ha de comptar encara tant amb aquest món agrari, tenim l'obligació tots d'esforçar-nos, perquè surti una llei de substitució de Cambres Agràries i de creació de serveis, d'acord amb el mandat del Parlament, que sigui acceptable per la majoria immensa de pagesos de Catalunya. Ells ens ho agrairan, i crec que tots ens hi hem d'esforçar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(El Diputat Sr. Maties Vives demana per parlar.)* El senyor Maties Vives, pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, per explicar el vot del nostre

Grup parlamentari, i per dir que ens han sorprès determinades votacions que s'han donat, tant en una moció com en l'altra. Estranyar-nos que, en punts en els quals l'única diferència era constatar l'incompliment o fer palesa la nostra crítica, hi hagi hagut dissonàncies de vot, perquè nosaltres entenem que si el Consell Executiu de la Generalitat no tenia prou temps en el termini d'un mes per a presentar aquest Projecte, calia que vingués al Parlament, que ens demanés una prorroga del termini que li havíem establert, i llavors segur que aquest plenari ho hauria fet d'aquesta manera. Com que això no s'ha fet així, nosaltres entenem que, en tot cas, era si més no una manca d'atenció i desconsideració a la sobirania del Parlament, i és per això que hem votat a favor d'aquesta crítica.

Manifestar també la nostra sorpresa en relació amb la votació del segon apartat de la nostra moció, en aquesta votació separada, perquè si bé és cert que el tema del patrimoni i vetllar pel seu retorn pactat amb els sindicats pagesos i les cooperatives no era tema «sensu strictu» de la interpellació del passat dia 3, no és menys cert que nosaltres ens sorprenem quan llegim el text del Projecte de llei presentat pel Consell Executiu de la Generalitat, article quatre: «Les entitats professionals agràries compliran les funcions següents: administrar el seu patrimoni»; per aquí, i no per un altre lloc, anava el sentit de la nostra moció, anava el sentit d'aquest segon punt, i lamentem que determinats Grups parlamentaris d'aquesta Cambra hagin votat en contra d'allò que ells mateixos van votar el dia 2 d'octubre passat. Nosaltres hem votat en el sentit en què ho hem fet, entorn del tema de la moció, el tema de la ponència, perdó, perquè n'estem convençuts i coincidim plenament amb opinions d'altres Diputats, avui aquesta tarda i en aquesta Cambra, quan deïem que no era convenient segurament en aquell moment tibar massa la corda, tensar massa els nervis... Efectivament, era un moment de responsabilitat enfront de les dificultats que des del Govern central se'ns estan imposant, i no podem fer front amb petites majories, no podem fer front sumant cada dia abans d'entrar en aquesta sala els vots que podem esgarrapar per fer triomfar una moció, per fer triomfar una posició o una altra, no hi podem fer front, tesarem massa la corda davant del Govern de Madrid.

Algú ha dit que el nostre Grup parlamentari havia fet esment, o un esment excessiu, del nom de la Unió de Pagesos de Catalunya. Jo diria que es bo que es parli de la Unió de Pagesos de Catalunya en aquesta Cambra; que se'n parli no per pretendre, ni de bon tros, atorgar-se una representativitat que només el mateix sindicat té per ell mateix. Alguns companys Diputats s'han referit al llarg temps de combat dintre de la Unió de Pagesos; evidentment, nosaltres podríem donar fe també d'aquesta presència. Però si ho hem portat avui aquí, no és precisament per a això, sinó per col·locar davant del Ple d'aquesta Cambra tot aquest sentit de responsabilitat del que un sector de la societat catalana esperava avui de la votació d'aquestes mocions. La Unió de Pagesos de Catalunya ha de ser present en aquesta Cambra, amb nom i cognoms, pel que ha estat, pel que representa i pel que significarà en el futur de la pagesia a casa nostra. Nos-

altres pensem que malament aniria la Unió de Pagesos si hagués de confiar en la propaganda d'aquest Diputat. La millor propaganda de la Unió de Pagesos és la seva tradició de lluita, és el seu comportament actual, era el seu plantejament davant del tema de Cambres Agràries. I si hem proposat la Ponència és precisament perquè el Consell Executiu de la Generalitat no ha complert amb allò que se li va marcar, allò que havia de fer des del dia 2 d'octubre. I precisament, com que demostra una incapacitat legislativa per a fer això, nosaltres pensàvem que era aquesta Cambra qui s'havia d'atorgar aquesta representativitat, i, a partir d'aquí, elaborar de forma conjunta un text que respongués precisament a la voluntat del dia 2 d'octubre. No acceptar això volia dir acceptar entrar a discutir el text del Consell Executiu, i donar per bo, per tant, que aquest text, en opinió del Consell Executiu, representava la resolució del dia 2 d'octubre. Algú ha dit que això era l'inici del gran debat, un debat en el qual algú ha dit també que no hi havia d'haver vencedors i vençuts. Avui en aquesta Sala es comencen a endevinar vencedors i vençuts, i en opinió del nostre Grup parlamentari —sense pretendre fer judicis d'intencions— ens comença a aparèixer la figura d'aquella institució que podríem crear en el futur de casa nostra, se'ns comença a aparèixer el fantasma de per on podrien anar les coses en aquest debat en Comissió, que, dit sigui de pas, nosaltres també, com ja avançàvem l'altre dia, esmenarem a la seva totalitat amb text de rebuig i amb text alternatiu de retorn al Consell Executiu per continuar discutint-lo en l'altre cas. I algú ha dit també que calia que aquest Projecte fos un Projecte elaborat conjuntament. Sí, senyor; el problema és saber per qui. És un Projecte en el qual hi havia d'haver gent a favor i gent en contra. Efectivament, el problema és saber qui està a favor i qui està en contra. Votar la Ponència, votar que aquest text es fes conjuntament, implicava que estariem d'entrada a favor de la redacció d'aquest Projecte de Llei, els quatre..., els cinc, perdó, Grups parlamentaris que vam votar en aquesta direcció el dia 2 d'octubre. Votar contra la creació de la Ponència és un intent, d'entrada, que hi siguin en contra més Grups parlamentaris dels que hi vam ser el dia 2 d'octubre. En definitiva, parlar en nom de la institucionalització, d'alternatives diferenciades, parlar en nom de la institucionalització, de la necessitat de majories i minories i que hi hagi esmenes a la totalitat i de rebuig, vol dir, per nosaltres, sotmetre un tema fonamental per al sector pagès a les petites picabaralles dels partits polítics. Els pagesos de Catalunya haurien volgut que aquest fos un Projecte elaborat conjuntament pels quatre Grups parlamentaris que vam votar el dia 2 d'octubre. Alguns d'aquests Grups no ho han fet possible. En tot cas, hi ha una frase una mica gastada: que siguin ells qui responguin davant de la pagesia de Catalunya.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Parera, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. PARERA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Jo, a diferència del parlamentari que m'ha precedit, em limitaré solament a fer l'explicació de vot d'acord amb el que ha votat el nostre Grup parlamentari.

Nosaltres, i essent coherents amb la nostra resolució, amb la resolució que es va aprovar en aquest Parlament el 2 d'octubre, hem votat unes parts que creiem importants, que han de donar continuïtat i han de trobar la solució en aquest tema que ens ha portat avui, un tema molt polemitzat, un tema en el qual creiem que per al bé de Catalunya, com més aviat el solucionem, millor. I en aquest tema, senyor Maties i Vives, sàpiguen que la manera de trobar-hi la solució més ràpida és a través que faci el seu seguiment, el seu seguiment a través de la Comissió, amb les esmenes que calgui, i que sigui en la Comissió on es debatin. Perquè la seva proposta de passar-lo a l'article 108 és allargar la malaltia, i aquesta malaltia ja és crònica, i aquesta malaltia, l'hem de mirar d'arreglar i treure'ns-la de sobre.

Aquesta és la nostra posició, la posició seriosa i coherent del nostre Grup, que busca una solució, una solució que acabi d'una vegada, acabi d'una vegada i en via de les institucions, amb la responsabilitat que el Govern ha demostrat i que li pertoca, de la via legislativa amb la iniciativa parlamentària, amb la participació des de l'oposició de tots els Grups parlamentaris a través de la Comissió.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Centrista, té la paraula per a explicació de vot el Diputat senyor Ramón Franch.

El Sr. FRANCH: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, com a pagès és el primer dia que intervenc aquí a la Cambra, i quedo parat, i algun Diputat ja ho ha dit, que ens estem entretenant en uns problemes com és el de la Cambra Agrària, que tots volen fer llenya amb un arbre sec i caigut, que no tots saben el que és una Cambra Agrària, que no tots són pagesos, i avui tots es volen atribuir el món pagès. Pagesos ho han de ser aquells que ho som, i tenim l'obligació de defensar-ho els que ho som. El que no podem permetre és que es discuteixi una llei o un problema de Cambres Agràries, i que ho hagi de determinar una àrea que no sigui pagesa. Això, com a pagès. I estic disposat a donar compte davant dels pagesos, i a l'únic lloc que ho podré donar serà a les comarques, on aquells homes viuen directament del camp, i on tenen els mateixos problemes.

Crec i demano que com a Diputat, i principalment com a pagès, necessitem una miqueta de respecte, perquè de minyones no en som, ni puc pretendre que m'hi tractin. Sóc un pagès, sóc un home de camp, i, per sort, sóc un Diputat gràcies al camp. I la meva missió és defensar el camp. Per tot això, explicaré el nostre vot de Centristes de Catalunya, i en el primer punt ens hem abstingut perquè veiem que hem tingut —el Consell Executiu ha tingut— un temps molt curt per a fer un Projecte de Llei. Ens hem abstingut perquè veiem que no hi havia prou temps, perquè creiem que han de contemplar tot el que pugui ser un bé de l'agricultura, i per tot això al primer punt ens hem abstingut, i al segon punt, la rectificació del dia 2 d'octubre, nosaltres vam votar en contra i també estem joiosos de votar en contra, s'han de respectar les opinions, i així de veritat tirarà endavant el camp, i així de veritat donarem tot el bé que calgui per al camp. Vam votar en contra en aquell moment, i, per tant, creiem que

és anticonstitucional, creiem que hem d'aconseguir aquest Projecte de Llei, creiem que podem arribar a un acord, perquè hauríem de mirar si de veritat tota la gent del camp està ben segura o veurem qui són els que tenen la representativitat del camp. I haurà d'arribar un moment que davant del camp haurem de dir quins són els vertaders pagesos i qui porta la representació del camp. I llavors podrem discutir, podrem discutir, perquè alguns s'atorguen el vuitanta per cent d'aquesta abstenció, i jo no hi estic d'acord. No hi estic d'acord com a pagès. Perquè aquest vuitanta per cent no és cert. Hi ha un 22 per cent que va votar i, per tant, ja no és la vuitanta (*rialles*.) Hi ha un deu per cent que estan afiliats a sindicats i aquí és el lloc en què haurem de debatre la cosa, a veure qui té aquesta representació del camp. Seré molt breu perquè no cal fer demagògia, que al camp diuen que les benediccions del cel no omplen la bossa. I aquesta és la veritable veritat que avui està passant al camp, que tothom es vol tirar al camp en un moment oportú.

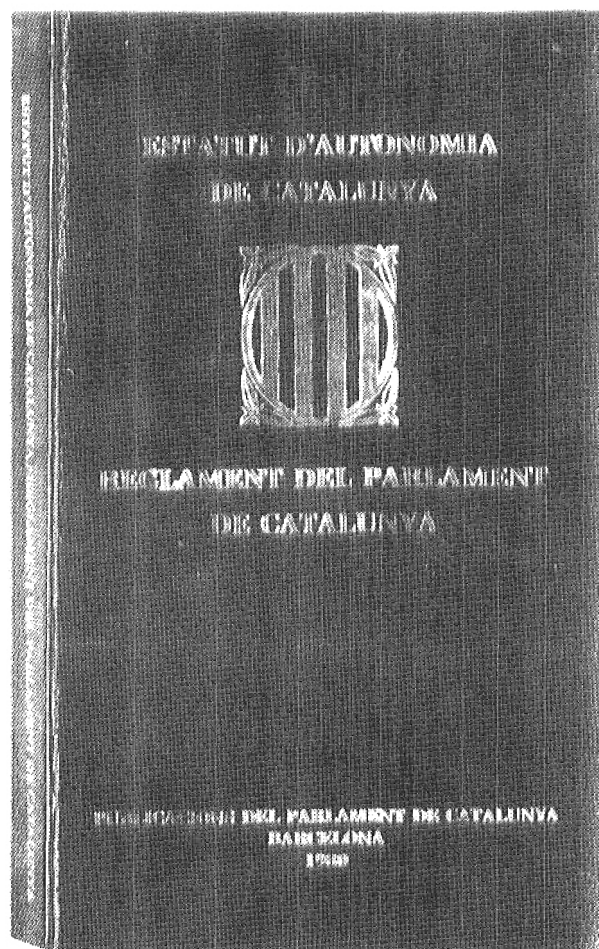
Al tercer punt del Projecte de Llei, nosaltres hem dit que no perquè creiem precisament que aquest projecte es pot elaborar, perquè creiem que arriba ja el moment que contempla unes eleccions i aquí és on volem anar nosaltres, que hi hagi eleccions, que sigui el camp el que ha de decidir sí o no a Cambres Agràries, sí o no a uns serveis agraris. Ha de ser el mateix camp, amb el consentiment de tots, no d'algun sector. Aquestes majories, les haurem de discutir més endavant i els pagesos no l'accepten. Però, abans d'acabar, crec que val la pena que

reflexionem una mica, crec que val la pena que, a aquesta gent del camp, els donem una opció, a veure què volem la majoria de pagesos a Catalunya, i també a veure quines són les coses que més prioritat tenen per al camp. No podem començar la casa per dalt, perquè s'ha de començar per baix, i avui el camp té moltes més necessitats que no aquests projectes de llei que avui discutim aquí, sobre Cambres Agràries sí, sobre Cambres Agràries no. Té altres problemes que són més interessants i que calen per a la supervivència del camp, i d'això, tots n'hauríem de ser responsables, que és el primer que hem de discutir. Crec que arribarà l'hora que davant de les comarques haurem de dir què és el que hem fet al Parlament i jo em sento una mica decebut perquè aquests homes que volen defensar tant el camp, crec que no li donen el que li hem de donar, i hem de començar a discutir tota la part econòmica del camp, no comencem per aquí. I començarem per aquí i ens equivocarem, i llavors sí que en donarem compte davant del camp. Jo, molt tranquil, els diré: alguns d'aquí, avui, diuen que tenen la representació al camp, només pregaria que arribi el moment d'això i veure aquells i com respondrà el camp davant d'aquestes situacions.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Acabades les explicacions de vot, és ja massa tard per a continuar amb l'altre punt de l'ordre del dia. La sessió es reprendrà demà al matí a dos quarts d'onze. Se suspèn la sessió.

(Són dos quarts i un minut de nou del vespre.)

Publicacions del Parlament de Catalunya

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

REGLAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistèmatics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 350 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, BARCELONA-3.

B U T L L E T A D E S U B S C R I P C I Ó

(Nom)

carrer, núm.

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes.

..... de de 198....

Signatura.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80